

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh žehnává.“
JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) X. — Číslo (No.) 11.

Sobota (Saturday) 9. 3. (March) 1985

1850

T G M
7. BREZNA

1985

President T.G. Masaryk ve chvílích zamyšlení a rozjímání v Topolčankách na Slovensku na podzim r. 1930.

F.X.SALDA: (*1867 †1937)

OSOBNOST T. G. MASARYKA

Pro Masarykovu tvorbu je myslím charakteristické, že vznikla valnou většinou ze zážitku životních; to ji sblízuje s tvorbou básnickou a uměleckou...

Čtu-li u Comtea nářek nad desorganisační moderní společností, nad anarchií porevolučního člověka, vzešlého z deismu, zaměštnává to jen můj intelekt, klouže to jen po mém vědomí - konce konců, řeknu si, deklamační tema retoricko-filosofické - kdežto u Masaryka má to akcent tak životný, až se mi to zadírá do duše, jako by šlo o neštěstí moje, nebo někoho mně velmi blízkého. Ku podivu, nic není vzdálenější Masarykovi než deklamace, je střízlivý, je šedý, ale pod tou šedí je žár trpícího pobouřeného srdce. Právě jako u Sokrata: vzácné spojení chladného světlého intelektu s horkým srdcem; a op-

ravdu jen takto je cit zabezpečen před sentimentálním zplaněním. „Znám vůbec jen otázku náboženskou, vždy byla a bude!“ píše Masaryk v „Moderním člověku a náboženství“, který sice zůstal torsem, ale svou osnovou vplývá přímo v ústřední osu Masarykova myšlení. Analysou některých významných děl básnických a analysou některých velkých myslitelů moderních, Huma, Kanta, Comtea, Spencera, Aug. Smetany, dochází k tomu, že základem člověka je žízn po Bohu; není uspokojení duši než ve víře; mimo víru je jen smrt; mimo Krista jen zmatenost. I filosof chce věřit, i filosof hledá jistotu. Masaryk konstatuje, že od Huma skepse ubývá. Jak však té jistoty nabýt? Masaryk napovídá: tvůrčí kritickou syntésou subjektivismu a ob-

Letošní výročí 135. narozenin presidenta T.G. Masaryka chceme připomenout poněkud jinak: chceme dát promluvit hlasům významných osobností, které spoluvytvářely za Masarykova života československý veřejný, a především kulturní život. A chceme v krátkém výběru soustředit pozornost především k Masaryku-mysliteli. Vybraní autoři jsou příslušníky několika generací, počínaje těmi, kdo mu byli věkově nejbližší, přes jeho přímé universitní žáky, až po generaci následující. Jde o osobnosti dnes už převážně mrtvé, s výjimkou dvou: prof. V. Černého, který se letos dožívá osmdesátin, a třiaosmdesátiletého básníka J. Scifěta, nedávného laureáta Nobelovy ceny za literaturu. Vedle projevu historického rázu nebo výkladů, které se snaží názory Masarykovy především vysvětlovat, najdeme i pokusy o kritické zhodnocení. Jde ovšem o kritiku tvořivou, to jest takovou, která nehledá a nevtrhuje ze souvislosti jednotlivá fakta, nýbrž zvažuje je uvážlivě ve vztahu k celku, k reálné situaci a reálným možnostem, neboť jenom tak je možné pochopit, co je v odkazu významných osobností silným nebo slabým článkem.

ektivismu. Masaryk je stejně vzdálen všech moderních filosofů: vnějškový objektivism, vnějšková faktovost Comteova pozitivismu mu nepostačuje; Kantův kriticism a idealism odmítá pro jeho rozpolcený noetický svádí na Huma, kterého překonává empiricismem poznání a počtem pravdepodobnosti. Masaryk je ve své době největší odchylka od Kanta; k větší objektivnosti chtěl řídit poznání filosofické a je jistě mezi iniciátory dnešního logicko-filosofického realismu. Ale hlavní věc vidím v tomhle: pozitivism Masaryka nikdy neuspokojoval; nejsou jen fakta vnější, jsou i skutečnosti vnitřní, a především skutečnost všech skutečností: Bůh a duše lidská. Nestačí jen konstatovat fakta, je třeba i dobadat se jejich smyslu, je třeba je přečísti a vyloužit. Jsou jen znaky, řekl bych, literkami v ohromné boží knize života...

A tímto způsobem četl Masaryk v podstatě české dějiny. Ne filologicky krátkozrače, nýbrž dalekozrače jako interpret a vidomec. Obrací-li se proti upřílišněnému historismu, obrací se vlastně proti

positivismu, proti té zvláštní odrůdě filologie historické, která nevidí za své tečky, čárky, středníky. Taková historická filologie, která úplně odstranila ideu účelu, nemůže se dostat nad pouhou popisnost; nenikne nikdy do nitra osob historicky dějstvujících... Zabýval-li se Masaryk českými dějinami, tož jen proto, aby v nich našel smysl, to znamená: vůdčí ideu i pro dnešek. Touto vůdčí ideou českých dějin je mu humanita, ne však humanita ve smyslu západního osvěťářství, nýbrž humanita náboženská, vytvořená českými Bratřimi pod zorným úhlem lásky k Bohu a lásky bliženecké. České obrození je mu proto epochou kritickou, že se v ní střetá humanita v náboženském smyslu s humanitou v osvěťářském smyslu, která je konec konců původu renaissané pohanského a je souznačná s liberalistickým indiferentismem. Nositele tohoto liberalismu, Jungmanna, odmítá pak Masaryk jako zjev nečeský... přes jeho filologický nacionalismus, ano: právě pro něj. Řekl jsem již několikrát, že pokládám Masarykovo dějinné pojetí české za správné, ale

neúplné. Každý národ musí mít aspoň dvojí tradici, jinak by vývoj jeho brzy zbahněl v jediné koleji: zápasem této dvojí tradice, jejím vzájemným třibením se na sobě vytvářejí se právě dějiny. A u nás bila se vždycky tradice osvěťně liberalistická s tradicí křesťansky náboženskou, ano i s tradicí církevně katolickou. Čechy jsou právě ideovým bojištěm střední Evropy, kde na sebe narážejí a se střetávají různé směry protichůdné: v tom je právě jejich vyšší určení historické. Ale zásluhou Masarykovou zůstává, že dovedl, řekl bych, vyhmátnouti v určitých velkých zjevech národního obrození ten spodní proud humanity křesťansko náboženské...

V našem českém životě vystupoval často jako inkvizitor, který tě nutí k zpovědi, byť na mučidlech, který z tebe přímo rve sebeobžalobu. Rozbílí navzdýcky starovlasteneckou idyllu, dřímotnou sebespokojenost; očkuje národ prvkem dramatickým, prvkem napětí opravdu dějovného. A tím jej vleňuje v soupeřný život západoevropský. To je smysl jeho realismu, kterému se v Čechách tak špatně rozumělo; jím je svázán se svou generací světovou, s generací t.zv. nepřímých realistů. Trhají a rvou romantické cetky a masky s tváří osob i věcí; propalují se ke skutečnosti, která bývá často děsivá a vždycky ukrytá hluboko pod povrchem. Veleí anatomové, veleí analytikové, kteří pracují s lučavkou královskou... Silní miněři, kteří rozmetávají staré útvary dynamitem.

Jenže tato negace není u Masaryka cílem sama sobě. Druhý myslitel antický, který na něho mnoho působil, je Plátón; a nejedna složka Masarykova je ryze plátónská. Idea dobra jako nejvyšší kritérium hodnotící je plátónská, právě jako jeho jistota, že ne hoanthropos, nýbrž

(Pokračování na str. 13)

Sloupek informací

o jednom, mezi lidmi prozatím málo známém, ikdyž potřebném závodění Spojených států o světový primát a zároveň o velké nelogičnosti našich kongresníků a senátorů, když se zdráhají odhlasovat finanční podporu obráncům svobody v zemích Střední Ameriky, o kterou je žádá prezident Reagan.

Víte, čím má být US „Superconducting Super Collider“?

Američtí vědci vybědli federální vládu, aby se účinně zabývala otázkou potřeby vystavět nový rozbíječ atomů „gigantických rozměru“, který by nesl název SSC (Superconducting Super Collider) a byl by 20krát mocnější, než je dnešní největší drtič atomů ve „Fermi Laboratory“ u Batavia, 30 mil západně od Chicaga. Nový drtič by byl zbudován 200 až 300 stop pod zemí. Na zemském povrchu nad ním by byly postaveny pouze malé stanice pro obsluhu drtiče. Jeho obvod by však obnášel 60 až 80 mil, a přitom by jeho přesnost byla tak velká, že je možno ji znázornit tímto obrazem: „Byl by jako puška, namířená na mouchu sedící na povrchu Měsíce a to tak, aby střela zasáhla muší oko.“ Fysikové si slibují od tohoto nástroje nalezení odpovědi na poslední záhadu hmoty. Jeho elektromagnety, chlazené tekutým heliem, by vedly dva paprsky protonů, které by mohly být urychleny každý až na 20 trilionů elektrovoltů: to by vědcům umožnilo studium stok-

rát menších subatomických částic než jim to umožňují dosavadní rozbíječ atomů. Vědci se ze získaných objevů slibují, že jejich použitím si člověk nakonec získá dosud nevídanou kontrolu nad přírodními silami. Kromě toho bude moci člověk pochopit své skutečné místo ve vesmíru, svůj původ a také to, kam nakonec dospěje ve vývoji celého vesmíru. — Washingtonská vláda chce uchovat pro Spojené státy vedoucí místo na světě v oboru subatomické fyziky. Amerika si prý v této věci nemůže dovolit zůstat pouze na druhém místě v tomto vědním oboru, protože získané teoretické poznatky v oboru fyziky vysoké energie jí zajistí technologickou převahu a ekonomickou prosperitu. Všechny US státy by chtěly mít SSC na svém území a stát se střediskem subatomické fyziky. Návrhy na jeho umístění budou učiněny asi v r. 1986. — Když byl v r. 1965 plánován atomický rozbíječ laboratoře Fermi, bylo předloženo celkem 125 různých návrhů na 200 jeho možných stavebních míst. Tehdy zvítězil stát Illinois spíše z politických důvodů než z nějakých pře-

dnostních místních výhod. Zatím nelze vědět, kdo zvítězí v tomto případě. Chicago bylo v r. 1965 vybráno snad proto, že Michiganské jezero poskytuje hojnost vody a elektřiny; existují tam potřebné pozemky, školy, university, a je tam snadná a rychlá přeprava lidí i zboží v bezprostřední blízkosti velkého mezinárodního letiště O'Hare. Náklady na zbudování rozbíječ atomů SSC se odhadují na 3 biliony dolarů, což je jen o málo více než činí výrobní náklady nové letadlové lodi s atomickým pohonem. Nedávno byl schválen plán na zbudování vesmírové stanice, která bude stát 8 bilionů dolarů. V přítomnosti je největší rozbíječ atomů ve Švýcarsku nedaleko Ženevy; jeho jméno je CERN a patří všem západoevropským zemím. V posledních 10 letech byly učiněny dva největší objevy v oboru subatomické fyziky právě v tomto ústředí a nikoliv ve Spojených státech: jde o objevy částic W a Z. Tato skutečnost znepokojuje Spojené státy, které v přítomnosti jsou pouze na druhém místě v subatomické fyzice. Ve „Fermilab“ je právě budován čtyřikrát mocnější rozbíječ atomů „Tevatron“, který má být dokončen v r. 1986; při srážce paprsku protonů se tam má vyvinout energie jednoho trilionu elektrovoltů. Země, které nyní vlastní CERN, si však budují ještě silnější rozbíječ atomů LEP, který má být dohotoven v. 1988. Jeho obvod bude měřit 17 mil; bude zbudován v pohoří Jura u Ženevy v pohraničí mezi Francií a Švýcarskem, asi 100 stop pod zemí. Západní Německo ze své strany buduje pod městem Hamburk svůj obrovský rozbíječ atomů HERA. Sovětský svaz si buduje rozbíječ atomů UNK, který bude třikrát silnější než je dnešní rozbíječ „Fermilab“. Tento rozbíječ má být dohotoven stejně jako západoněmecký za dalších pět let v r. 1990. — Objev částic W a Z umožnil vědcům podat důkaz, že elektromagnetická síla a takzvaná „slabá síla“ - kontrolující radioaktivitu - jsou ve skutečnosti jedna a tatáž síla. Fysikové však usilují o jednotné vysvětlení, neboli „sjednocení“ všech čtyř sil, existujících v přírodě: elektromagnetické síly, gravitační síly, slabé síly a „silné“ síly, držící pohromadě jádra prvků. V 19. století se anglickému fyzikovi James Clerk Maxwellovi podařilo „sjednotit“ elektrickou a magnetickou sílu v jedinou „elektromagnetickou“ sílu. - SSC může pomoci nalézt základní

nichž je utvořena veškerá hmota. Dnes známe 17 „základních částic“ hmoty, z nichž je zbudován vesmír; vědci se však domnívají, že asi existuje jediná částice, která je opravdu základním stavebním kamenem veškeré hmoty.

Jak je však možné, že dnešní naši vědci a politikové dovedou tak jasně předvídat potřebu stavby „superdrtiče atomů“ pro budoucí vědecký pokrok a rozvoj USA, a přitom nevidí dnešní vážné nebezpečí na jižní hranici země, které je velmi reálné, a v případě jeho „propuknutí“ by udělalo rázem konec všem jejich velikánským plánům do budoucna?

Chečete vědět, jak se to reálně nebezpečí na jižní hranici USA jmenuje? Zeela jednoduše: komunistické diktatury ve všech zemích Střední Ameriky, v Mexiku, posléze v Peru, v Bolívii, a nakonec ve všech zemích Jižní Ameriky.

Nedělejme si žádné iluze o „ochotě“ nikaragujského Ortegy vyjednávat s USA o demokratizaci svého režimu. Ten je už Moskvě a Castrovi natolik zavázán, že je v jejich pasti jako soudruh Husák na pražských Hradčanech. Když Moskva někde ve světě něco podniká, nespokojí se nikdy jen s jedním „plánem“ na převzetí moci v některé zemi. Obyčejně mívá v zásobě plány tři; nevyjde-li jeden, zkouší druhý či třetí. Tak tomu bylo v šedesátých letech v Africe. Některé jí „vyšly“ jiné se jí zhatily. Předtím jí nevyšel v r. 1919 její jediný plán maďarského Bely Khuna s Československem, pak jí v dvacátých letech „nevyšla“ podle jejího přání revoluce v Mexiku, při níž už měla namířeno na USA, v třicátých letech neuspěla ve Španělsku, které zachránil generál Franco, v čtyřicátých letech jí „nevyšlo“ Finsko. Jen zásluhou USA vítězný Stalin v 2. světové válce

„uspěl“ bezohledně násilným zabráním všech tří Baltických států, západní Ukrajiny, obsazením Bulharska, Rumunska, Maďarska, Podkarpatské Rusi, Polska i Východního Německa. Na tradičně demokratické Československo si vymyslela Národní frontu, dělnické milice, Den znárodnění, proradně násilnický Únorový puč a stejně násilné odstranění Jana Masaryka jako polských demokratických vůdců. Stalinovi jen úplně nevyšly jeho plány s Jugoslávií a s Rakouskem. Moskva si byla jistá s definitivním vítězstvím v africké bývalé francouzské Guyneji, na Castrově Kubě a v jihoamerické republice Čile. Pinnochetův převrat nemůže „spolknout“ dodnes, a proto tam nepřestává házet své kaštiny do ohně, aby musela být dnešní vojenská junta neústupná a tak se mezinárodně kompromitovala ve věci porušování lidských práv. Castra i Moskvu vyvedl úplně z míry zásah Spojených států na Grenadě, a dávno předtím se SSSR „přeočítal“ v Izraeli, jehož nezávislost kdysi uznal jako první, a později v Egyptě, když po Nasirově smrti vypoklonkoval ze své země všechny sovětské poradce prezident Sadat. Však mu to také Moskva nikdy neodpustila a jednou se přijde na to, že nebyla cizí plánování atentátu na jeho život.

Jaké dlouhodobé plány měla Moskva s převratem v Habeši, o tom psaly noviny v bývalém Belgickém Kongu už v roce 1956, kdy se najednou v Africe rozkrálo, že SSSR dostal od naivního „císaře císařů“ Hailesse Lassie-ho povolení k rozšíření počtu sovětských diplomatů na velvyslanectví v Addis Abebě na cele tři stovky jen za to, že mu Moskva slíbila pomáhat budovat nějakou nemocnici.

Stejně dlouhodobě má Moskva naplánované převraty (Pokračování na str. 3)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)
(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

March 9, 1985 — Vol. X, No. 11.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYBIA

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

pomocí guerilových „národně osvobozovacích“ občanských válek v zemích Střední Ameriky a nakonec i v celé Jižní Americe.

Když neuspěla v dvacátých letech s revolucí v Mexiku - (které Stalin nakonec hrozně nenáviděl jen proto, že poskytl politický asyl jeho úhlavnímu nepříteli Trockému) - zatoužila po „rozbití“ svého státu kdekoli v Západní polokouli, a bláhové USA jí v tom samy pomohly všemožnou podporou Castrova boje proti diktátoru Battistovi. Prezident John Kennedy se naivně domníval, že vyřeší kubánskou krizi tím, když donutil Chruščeva k odvozu sovětských střel z Kuby ovšem za cenu slibu, že USA nechají Castra na pokoji, když jim tam bude nadále pronajímat vojenskou základnu.

Czela podobně chce nyní nikaragujský Ortega obalamutit Spojené státy svou - americkými biskupy právě potvrzenou - „upřímnou touhou po „zlepšení vztahu sandinistické vlády s Washingtonem“ Mezitím však bude nadále pomáhat marxistickým guerilům v Salvadoru a nezřekne se plánovaných revolucí v Hondurasu, v Guatemale, nakonec i v bezbranné Kosta-Rice a v Panamě. V Peru už komunističtí guerilové povraždili kolem pěti tisíc nevinných lidí, a z jedinou komunistické Guatemaly by jiskra rudé revoluce přeskočila do Mexika přes noc. Nemylme se! Budoucí marxistickou revoluci připravují už dávno narudlí Mexičané přímo v USA. Stačí si jen v mexických čtvrtích Chicaga kolem prvního máje povšimnout všech těch různých „socialistických“ nápisů na zdích. Je sice pravda, že naše FBI o tom všem ví, ale hůře je na tom už s dohledem nad mexickým obchodem s omamnými drogami, z nichž utržené peníze budou platidlem za plane.

A tak se do nejnovějšího

plánování Moskvy na budoucí revoluci v dalších zemích Střední a Jižní Ameriky podle jednoho brazilského novináře dostal vedle mexického obchodu s narkotiky v USA i jiný - na první pohled zcela nevinný prvek: „zamoření“ Spojených států miliony chudých uprchlíků, utíkajících před komunismem, až by jeho novým diktátorům padly v obět' El Salvador, Honduras, Guatemala a marxistická revoluce by zapustila pevně kořeny v Mexiku. Podobně by tomu prý bylo i při dalším „vítězném pochodu“ proletářské revoluce mezinárodního komunismu dalšími zeměmi Latinské Ameriky a USA - pro svou vlastní záchranu před příbojem milionových vln dalších uprchlíků s početnými rodinami by se musily odhodlat k hroznému válce, do níž by se SSSR ochotně zapletl ve jménu t.zv. Brežněvovy doktriny o „vzájemné pomoci socialistických zemí“, neslavně známé ze srpnové okupace Československa r. 1968.

Dokud nebude po komunismu, naši US kongresníci by si měli denně - hned po zahajovací modlitbě při každém zasedání prostudovat vždy jednu kapitulu Leninových povídek, o tom, jak hodlá mezinárodní komunismus uskrtit USA a kapitalismus!

A tohle tedy naši slovní vědci a politici dnes nevidí? Chtějí-li opravdu aby si USA vůbec mohly udržet světový primát v rozbití subatomových částí hmoty a tak si zajistit všestranný rozvoj, měli by se nejprve postarat o to, aby si ten super-super drtič atomů mohli vůbec postavit a nebyli hospodářsky zaduženi přílivem milionů uprchlíků před komunismem. Ten je nyní ještě čas zastavit v Nikaragui i v Salvadoru tím, že USA - (kdo jiný?!) - v tom domorodým obráncům svobody pomohou. Je

to lacinější, než by byla ta nevyhnutelná válka v budoucnosti, a běží tu o statnický předvídanou hospodářskou záchranu nejen Spojených států, ale celého amerického kontinentu. Cožpak to z těch odpovědných pánů dnes ještě nikdo nevidí a nechápe? Není jisté prázdných pochyb o tom, že všechny země Střední i Jižní Ameriky nutně potřebují dalekosáhlé sociální reformy, technickou i hospodářskou pomoc, aby je mohly urychleně uskutečnit, ale na to už byli vážně upozorněni jejich předchůdci v US Kongresu Castrem na Kubě před čtvrt stoletím. Měli tedy dost času pročíst si Leninovy výhrůžky, co komunismus svobodnému kapitalistickému světu hodlá ve vzdálené budoucnosti připravit, ale zřejmě na takovou četbu neměli dost trpělivosti, anebo ji nebrali vážně jako nikdo nebral vážně Hitlerův „Mein Kampf“.

V zemích Střední Ameriky došly však dnes věci tak daleko, že se je nutno bránit komunistickým guerilům a sandinistické marxistické Nikaragui - vyzbrojené až po uši Sovětským svazem - také se zbraní v ruce. Je to nešťastné, ale nic jiného se dnes už nedá dělat.

Svoboda se platí krví!

Když v šedesátých letech dávaly evropské země svým koloniím svobodu, mohlo se vše obejít bez nejmenšího krveprolití. Moskva však prostřednictvím svých tamních narudlých nohsledů stále na radiu a v různých letacích domorodcům vzkazovala:

„Nevěřte kapitalistům!“ Ti vám žádnou svobodu zdarma nedají! Podvádí vás! Dávají vám jen jméno svobodného státu navenek, ale ve skutečnosti chtějí ve vaší zemi zůstat a vykořisťovat vás nadále. Skutečná svoboda se platí krví! Bojujte za ni se zbraní v ruce! Teroristicky přepadejte misie, továrny, obchody, obydlí svých úhlavních

bílých, nepřátel - dělejte sabotáže, rozdělte si všechny majetek bílých kolonizátorů, které musíte nenávidět! Zastráste je svou ozbrojenou mocí, vyžeňte je ze své země! S vykořisťovateli se nejedná v rukavičkách, na ně platí jen samopal! Všichni obyvatelé SSSR a socialistických států jsou ve vašem spravedlivém osvobozovacím boji s vámi! My vás nenecháme padnout! My vám pomůžeme! Jen my „z tábora socialismu“ (uvozovky jsou redakční) - jsme vašimi upřímnými přáteli. My vám také přijedeme pomáhat při budování vaší nové lidové armády a při výstavbě jediné spravedlivé socialistické společnosti! Se svými bývalými kapitalistickými kolonialisty neztrácejte čas! Zaberte si jejich majetky, jsou vaše, jako země, na níž si je z cihel z vaší hlíny postavili otrockou prací vašich předků. Za jejich mozoly se musíte nyní svým bývalým utlačovatelům pomstít. Nic jim nevěřte! Nijak se jich nebojte! Dnes jsou už naši zásluhou bezmocní, protože jsme veškerou silou a mezinárodní vahou našeho socialistického tábora za vaši dekolonizaci bojovali na fóru OSN! Všichni vykořisťovaní všech zemí Afriky - spojte se a vyžeňte okupanty ze své země!“ (Určitě jste si povšimli toho, že v Africe najednou moskevská propaganda vypustila ze svého komunistického hesla slovo „proletáři“, protože dobře věděla, že africkým domorodcům ten název chudých, jichž jediným bohatstvím jsou děti, vůbec nic neříká.) - Stejnou propagandou jsou pravděpodobně už po několik let zavaleni lidé v zemích Střední Ameriky. „Svoboda se platí krví!“ -

Obránci svobody musí mít jistotu, že USA za nimi stojí. Marxističtí guerilové by nebojovali, kdyby nevěděli, že jim SSSR prostřednictvím Castra pomáhá!

To musí dnes také pochopit obránci svobody v Nikaragui a v Salvadoru, dříve než bude pozdě. A dokud marxistické guerily neporazí, dotud nedají pokoj, aby v zemi nebyl mír a demokraticky ustanovená vláda nemohla provést potřebné sociální reformy. Proto se obyčejně po porážce odzbrojených komunistů dostávají k moci v občanskou válkou vysílených zemích vojenští „osvícení“, či méně osvícení vojenští diktátoři. Komunistický režim v Polsku nečiní tomtuto pravidlu výjimku. Proto má salvadorský, svobodně zvolený prezident Duarte v

současnosti tak těžkou situaci, když chce zároveň demokraticky vládnout a zároveň ještě musí bojovat proti komunistickým guerilům, které Moskva a mezinárodní komunismus nepřestává podporovat. A členové US Kongresu by chtěli odmítnout nutně potřebnou pomoc těm obráncům svobody, kteří ve skutečnosti dnes bojují i za klidnější budoucnost Spojených států? V případě, že by se nepodařilo Reaganově administraci pomoci zachránit svobodu Salvadoru, Nikaragui a tím celé Střední Americe, budou se asi těžko američtí nukleární fyzikové a atomoví vědci dožadovat o urychlenou stavbu „superdrtiče“ subatomických částic hmoty, aby tak zajistili další všestranný rozvoj USA. Rakovina komunismu nezmizí ze světa sama sebou, nebo, jak tvrdívá známý přítel Moskvy i libyjského Khadáfyho - naftový miliardář Armand Hammer, (syn fanatického marxisty - lékaře) - že jakmile bude mít každý komunista automobil, bude po komunismu. Komunismus je fanatické náboženství nenávisti, závisť a třídního boje o totalitní hospodářskou a politickou moc v zemi. Proto musí potírat každé náboženství, které člověka učí, že má svou osobní, jedinečnou duchovní důležitost, že má svůj věčný cíl - setkání se osobně s Bohem - Stvořitelem všehomíra. Proto se žádný komunistický režim nemůže obejít bez kádrotvaných a hmotně privilegovaných policajtů, bez koncentráků, bez censury, bez udavačů, bez sociální diskriminace a bez strachu.

Tohle všechno konečně nynější americký prezident beze zbytku pochopil a je nesvědomitě a pro USA by to mohlo být jednou tragické, když jej naši dnešní zákonodárci v jeho úsilí - pomáhat obráncům svobody v Nikaragui, v Salvadoru a v Afghánistánu - naprosto většinově nepodporují.

**Tvým věrným, Bože
smrt život nebere,
ale jen proměňuje
v život věčný s Tebou.**

1982 12. března 1985

Vroucí vzpomínka

Se zármutkem v srdci vzpomínám, že jsou tomu už tři roky, co mi navždy odešel můj milý manžel

Pavel Svačina

a nyní dříme svůj věčný sen na hřbitově Eureka Springs ve státě Arkansas.

Vás, kteří jste znali jeho předobré srdce, prosím abyste si na něho vzpomněli modlitbou při mši svaté u Panny Marie Svatohorské v sobotu 9. března 1985.

Zdenka Svačinová
manželka

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postací

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

DOBA POSTNÍ

TŘETÍ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Poučil jsi nás, Bože, — abychom svou hříšnost léčili modlitbou, postem a štědrostí. — Milostivě pohled', jak ve svědomí cítíme svou vinu — a pokorně se z ní vyznáváme. — Otevři bohaté prameny milosrdenství a dobroty — a ustavičně nás pozvedej. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Ex 20, 1-3. 7-8. 12-17)

Bůh vyhlásil všechna tato příkázání:

“Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, který jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Nebudeš mít jiného Boha mimo mne.

Nezneužiješ jméno Hospodina, svého Boha. Hospodin nezpustí viny toho, kdo by jeho jména zneužíval.

Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.

Měj ve vážnosti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

Nedopustíš se vraždy.

Nedopustíš se cizoložství.

Nedopustíš se krádeže.

Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu.

Nebudeš dychtit po domu svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, ani po jeho otroku, ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.”

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (1 Kor 1, 22-25)

Bratři! Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povoláni, ať jsou to židé nebo pohané, pro ně je Kristus Boží moc a Boží moudrost. To je tak: „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé, a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 2, 13-25)

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se vydal na cestu do Jeruzaléma. V chrámu zastihl prodáváče dobytka, ovcí a holubů i penězoměnce, jak sedí za stoly. Udělal si z provazů bič a všechny z chrámu vyhnal, i s ovcemi a dobytlem, směnárníkům rozsypal mince, stoly zpřevracel a prodáváčům holubů řekl: „Odneste to! Nedělejte z domu mého Otce tržiště!“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: „Strávila mě horlivost pro tvůj dům.“

Židé mu řekli: „Jakým znamením nám prokážeš, že to můžeš činit?“

Ježíš mu odpověděl: „Zbořte tento chrám, a ve třech dnech jej postavím.“

Tu řekli Židé: „Čtyřicet šest let byl tento chrám budován, a ty jej postavíš ve třech dnech?“

On však mluvil o chrámu svého těla. Když byl pak vzkříšen z mrtvých, rozpomenuli se jeho učedníci, že to říkal; a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš pověděl.

Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnozí uvěřili v jeho jméno, protože viděli znamení, která činil. Ježíš jim však sebe nesvěřoval, poněvadž všechny znal a nepotřeboval, aby mu někdo o lidech svědčil. Sám totiž věděl, co je v člověku.

Ludvík Rychtera:

UVAHA NERADOSTNÁ K 37. výročí únorového puče komunistů v Československu

V životě národa, stejně jako v životě člověka probíhají události na které vzpomíná rád, ale také události neradostné, na které vzpomíná s hořkostí v duši. Snad již to ani jinak nejde.

V tyto dny vzpomínáme na neblahý únor 1948 a na smrt Jana Masaryka. S dlouhým časovým odstupem se pohled na ty smutné události jeví jinak, než ve dnech, kdy jsme je prožívali.

Tři roky po skončení druhé světové války bylo nám dopřáno oddávat se nadějším, že se národ bude těšit svobodě a demokracii. Byly to tři roky nadějí planých, tři roky bojů předem odsouzených k neúspěchu, protože stejně jako po první světové válce, západní demokratické velmoci vyhrály válku, avšak prohrály mír. Únorový převrat byl jen nutným důsledkem osudového rozkladu západních demokracií dvacátého století. Nová totalita, komunistická, která připravila víc než sto milionů příslušníků ještě nedávno svobodných malých národů o svobodu, ohrožuje neustále svým nesmírným zbrojením svobodu celého světa.

Každým rokem, který nás vzdaluje od osudového února 1948, zpytujeme svoje svědomí. Klademe si vždy znovu a znovu trpkou otázku, zda jsme mohli v

letech bojů o československou plnou svobodu usilovat a bojovat lépe. S odstupem času a novými poznatky docházíme k trpkému poznatku, že asi věci musely dopadnout tak jak vypadaly, že však jsme mohli vypadat lépe před soudem dějin. Málo při tom pomáhá vědomí, že únorový puč byl jen jedním ze zastavení na křížové cestě, kterou prochází celé svobodné lidstvo od dob Mnichova, jehož duch stále straší v myslích malých, dosud svobodných národů.

Dnes vidíme lépe než jsme viděli před r. 1948, že žádný malý národ není schopen uhájit svoji svobodu bez pomoci silnějších, neboť jenom síla mluví řečí, již komunistický svět rozumí.

Za ta dlouhá léta jsme se poučili, že i mocnější a větší než jsme my se po r. 1948 dopustili a dopouštějí nových chyb. S bolestí prožíváme zvraty světové politiky. Naše naděje jsou zmrazovány předstíranou „mírumilovnou koexistencí“ prolhanou hantýrkou Moskvy. Víme, že je to jen a jen získávání času, aby Sověti dohonili a předhlonili náskok Spojených států amerických. Je dobře, že dnešní vedení USA si konečně uvědomilo, že konečným cílem Sovětů je podmanit si celý svět, čímž se sice nikdy netajili, ale co se dlouho nebralo vážně.

Vidíme denně, jak největší státníci největších mocností dnes najednou hledají východisko ze situace, které nám nebylo dáno najít před 37 lety.

A vzpomínám na Jana Masaryka, jehož smrt má

přímou souvislost s komunistickým pučem. Znal jsem Jana Masaryka osobně. Byl to člověk citový, spíše precitlivělý. Otce měl nevýslovně rád, ale úkol mu svěřený dokončiti nemohl. Uštvaná duše unaveného Jana, přepjaté nervy a ta bolest ze zrady lidí vlastního národa, vědomí důsledků, jež tato zrada přinese, toto hanebné zpronevření se odkazu jeho otce, to vše spolu s úsilím rudých zrádců zneužit jeho osoby ku všem těm hanebnostem - byl mezník, kdy bylo nutno se rozhodnout. Je bezesporou jistotou, že nebyť komunistického puče, Jan Masaryk by žil dále. Z toho vyplývá, že ti, kteří zavraždili u nás demokracii, zavraždili i jeho. Což nebyli zavražděni všichni ti ubožáci, kteří nemohouce sněsti mučení rudých pochopili vyskákali z oken na vězeňská nádvoří? Ovšem, nad „vyskočením“ Jana Masaryka z okna leží stále těžký stín pochyb. Vždyť i v r. 1968 komunisté ihned zakročili jakmile tehdejší časopis „Reportér“ se začal o přezkoumání všech událostí kolem záhadné smrti Jana Masaryka zajímat.

K zakončení této úvahy je snad nutno dodat ještě tuto lidskou dějinnou zkušenost: „Dějiny jsou stále proměnlivé. Jediné, co je nadčasové, co zůstává je to, jakým člověkem byl každý z nás, jak byl oduševnělý, jaký charakter v sobě vypěstoval a jak podle duše jednal.“ Utrpením slušných a nevinných budou jednou historikové vážit zradu, neodpovědnost a pasivitu druhých.

(Předneseno v rozhlasovém vysílání „Hlasu českého Clevelandu“ 28. února 1985.)

Přemek Kocián

Pepičkovi Podlenovi k sedmdesátým pátým narozeninám

*Dnes příteli Podlenovi
musím přát zlatými slovy:
nechej věřit, jak čas letí,
již k sedmdesátipěti.*

*Před třiceti sedmi jary,
čítal jsem mu metafory,
smutné básně o vlasti
v táborové oblasti.*

*Kamarád byl vždycky pravý,
dělil se o žejdlík stravy,
poslední kus chleba dal
by otce a mě přivítal.*

*Táta už tu s náma není,
proto syn Tvých skutků cení
a přeje Ti zdraví z žuly,
haby sme tu dlouho buli.*

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60450

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyucený sklenář u dědy a otce v Československu

T.B.Hlubuček:

„Zvukový film v české škole v Cedar Rapids“

V letech, kdy jsem byl učitelem češtiny na Kirkwood Community koleji v Cedar Rapids, Iowa, koleji obdržela vládní nadací 10.000 dolarů na zlepšení učební metody cizích řečí - v tomto případě naší češtiny. Byl jsem pověřen vypracováním a natočením zvukového filmu, ve kterém by každé slovo pronesené „herci“ v češtině bylo automaticky překládáno podtitulky do angličtiny. - Za námět jsem si vybral smyšlenou rodinu Novákovu, právě přijetou do Ameriky a její snahy zapojit se do amerického způsobu života a při tom si zachovat a hlavně dětem české národní vědomí a jazyk. Film se vydařil v každém směru a brzy byl prakticky používán na vyšších školách a kolejích, kde se české řeči vyučovalo. Dokonce i na Chicagské universitě, Texaské universitě v Austinu a

universitě státu Nebraska v Lincoln - byl tento film s dobrým úspěchem použit. Pokud známo byl to jediný pokus tohoto druhu usnadnit nauku cizí řeči pro Američany a naše chlapce a dívky z druhé a třetí v Americe už narozené generace. Za zmínku stojí, že v mé třídě na Kirkwood koleji byl tehdy zapsán rekordní počet 64 dospělých studentů.

Prodejem naší budovy České matiční školy, vydržované dámskou „Maticí“, byla poškozena činnost celé české školy a pouze letní kurs o pěti týdnech byl přeložen do některé z veřejných škol. Loňský zápis byl slabý. Po řadu let jest pocitován nedostatek českých schopných učitelů. Stáří dohonilo staré učitele, z nichž někteří měli ku svému „kreditu“ přes dvacet let učitelství. Mezi tyto vytrvalé nadšence a oběťvce patřily také dodnes žijící výborné učitelky a matky rodin, paní Růžena Drymlová a Marie Chmelníčková, které dosud z „nově přijetých“ nikdo nenahradil.

„Změny a vzrůst města Cedar Rapids ve státě Iowa“

Před půl druhým stoletím, kdy první čeští přistěhovaleci se začali usazovat v okrese Johnson v Iowě, na západním břehu řeky Cedar, žil indiánský kmen, který se živil lovem zvěře, rybařením a menším hospodářstvím. Po založení města Cedar Rapids, první ulice byla hlavní obchodní tepnou, kde Indiáni vyměňovali své úlovky za jiné potřeby. Vlna českých přistěhovalců v letech dvacátých našeho století, stala se nejen očitým svědkem pozoruhod-

ného vzrůstu města, ale zároveň k tomu vzrůstu přispěla a všestranného rozvoje města se účinně zúčastnila. Z tehdejší populace něco přes 30.000 město dnes čítá 120 tisíce obyvatel a stalo se důležitým průmyslovým střediskem státu Iowa. Největší továrny „Rockwell Collins“ zaměstnávají několik tisíc lidí, ovesné mlýny „Quaker Oats“ největší na světě s odbočkou v Amsterdamu mají mezi svými zaměstnanci na sta Čechů a podobně tomu je ve Wilsonových, původně Sinclairových jatkách a skrobárenských závodech „Penick and Ford“. Šestá ulice

jihozápadní má celý řetěz továrnických podniků. Jedinou ztrátou je zánik železniční dopravy a nádraží - což bylo nahrazeno leteckou dopravou a nákladnímu automobilu. Původní knihovna naproti „Greene Square“ nahradila nová knihovna, postavená letos nákladem několika milionů. K velkému hotelu „Roosevelt“ přidružil se modernější „Stauffer“ hotel tyčící se nad „Five Season Center“, kde se předvádí velké produkce pořádané dříve v „Hawkeye Downs“. Jsou to jak velké hospodářské a umělecké výstavy, tak rodea a divadelní představení. Dvě rozhlasové stanice a jediný anglický deník „Gazette“. O zdravotní potřeby se starají dvě nemocnice - „Mercy“ a „St. Luke“, s nejmodernějším zařízením na léčbu zákeřné rakoviny. Mimo vyšších škol jsou tu „Coe kolej“ a „Mount Mercy kolej“. Univerzita státu Iowa je od Cedar Rapids vzdálena pouze jedenáct milí.

O přínosu českých přistěhovalců k tomuto vzrůstu města Cedar Rapids se nejlépe vyslovil, jeden z nejstarších osadníků města - 100 let starý John Ely, který v nedávném rozhovoru se zpravodaji složil Čechům zasluženou poklonu, když ze své životní zkušenosti novinářům vydal toto svědectví: „Bez českých přistěhovalců by naše město Cedar Rapids nikdy nebylo takovým jakým dnes je. A tím řekl všechno.“

*Prosíme, oznamte nám
změnu své adresy*

Úmrtní oznámení a poděkování

Všem, kdo ji znali a kdo o jejím nečekaném odchodu na věčnost dosud nelyšeli, v zármutku oznamujeme, že nás po krátkém pobytu v berwynské nemocnici Mac Neal náhle opustila moje milovaná manželka, naše drahá maminka, babička a prababička, paní

Julia HOLOTOVÁ

ovdovělá Kobelová, rozená Kallayová

Narodila se před 74 roky na Slovensku (28. března 1910), do USA přišla s rodinou po sovětské okupaci v r. 1969 a nakonec se usídlila v Cicero, Ill.

Zemřela v ranních hodinách v sobotu 2. března 1985 o svátku Bl. Anežky České.

Rozloučili jsme se s ní v úterý 5. března v obřadní síni Švecova pohřebního ústavu v Berwynu, Ill. (6227, W. Čermák Rd.), a ve středu 6. března 1985 po zádušních bohoslužbách v 9:30 hod. dopol: v kostele Matky Boží Svatohorské jsme její tělesné pozůstatky doprovodili k rodinnému hrobu na hřbitově Woodlawn.

Upřímně děkujeme našemu krajskému misionáři Otci Vojtěchu Vitovi O.S.B. za jeho rozjímání o smyslu života a smrti při úterním večerním rozloučení se s naší drahou zesnulou. Rev. Thomas E. Unz, kaplan farnosti Svatohorské necht' přijme náš vděčný dík za sloužení zádušní mše sv. a vykonání pohřebních obřadů. Děkujeme všem, kdo měli účast na našem zármutku projevem soustrastí, kdo se přišli s naší zesnulou maminkou rozloučit a darovali květiny, nosičům rakve a účastníkům na pohřbu.

Pohřebnímu ústavu Svec & Sons děkujeme za prokázané služby.

Štefan HOLOTA, manžel; Priska KOLARIK s manželem William, dcera; Anton KOBELA s chotí Marií a Štefan KOBELA s chotí Julia, synové; osm vnoučat, tři pravnoučata

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * glihodecům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

Navštívili jste již naši restauraci

„KORUNA“
„CROWN RESTAURANT“

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé:
Máňa Vlková
&
Mike KAZIL,

COMMERCIAL
NATIONAL
BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:
484-0106

DOMÁCÍ TELEFON:
749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

DOPISY našich čtenářů

Viking - Alberta

Kanada

Ctění redakce Hlasu národa, vidím, že moje předplatné končí a tak honem posílám peníze na další rok, abych noviny nepřestala dostávat. Čekám s radostí na každé číslo H.N.; jen škoda, že někdy přichází se značným zpožděním. Posílám též \$(US) 20.00 na tiskový fond.

Zdraví, štěstí a dobrou pohodu vám všem pracujícím v redakci našich milých novin přeje

Agnes Vitek

*

Milá naše kanadská čtenářko,

děkujeme za vyrovnání předplatného a štědrý dar Vašeho dobrého srdce. Kéž všichni naši čtenáři by byli tak pořádní a starostliví a když jim předplatné končí, vyrovnali je včas na příští rok. Za tu opožděnou dodávku opravdu nemůžeme.

Vyprošujeme Vám hojnost Božího požehnání a zdraví

redakce

Blenheim - Ontario

Kanada

! Milá redakce,

předně vám všem tam zasílám

srdečný krajanský pozdrav s přáním hojnosti zdraví a všeho nejlepšího od Pána Boha. Trochu opožděně posílám předplatné na mně tak milý Hlas národa, na který vždy nedočkavě čekám a kterého si velice cením. Něco jsem přidala na inkoust, nebo kde nejvíc potřebujete.

Nového zde u nás není nic zvláštního; stárneme a pomalu odcházíme jeden za druhým. Psala mně z kraje přítelkyně jaký je tam nedostatek kněží. Loňského roku jich zemřelo 70 a jen 7 jich bylo vysvěceno. Syn mé přítelkyně je dp. farář spravuje velkou farnost a ještě dvě vedlejší. Přítelkyně píše, že syn přišel právě z pohřbu kněze, který byl raněn mrtvicí a otevřel úmrtní oznámení o úmrtí druhého kněze, který rovněž byl raněn mrtvicí. Každý kněz má na starost víc farností, jsou všichni přepracovaní, předčasně umírají - a náhrady za ně není.

Dp. Víte, vím, že máte též té práce „vrchovatě“ a proto dávejte na sebe pozor - my čtenáři Vašich novin Vás potřebujeme. Bez Hlasu národa bychom se cítili opuštěni.

Ještě jednou i celou čtenářskou rodinu srdečně zdraví a vše dobré přeje

Jennie Uhlík

*

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a dar tiskovému fondu. Psaní Vaší přítelkyně, maminky dp. faráře jen potvrzuje a doplňuje smutné zprávy o stavu církve a vysilující obětavé práci kněží, které dostáváme ze staré vlasti. Kéž dobrotivý Bůh zkrátí dobu pronásledování církve a našich bratří a sester ve víře ve všech zemích za železnou oponou. Musíme se však za to upřímně modlit, být k sobě navzájem v rodinách hodní a v krajanské pospolitosti si umět pomáhat a táhnout za jeden provaz.

Hojnost zdraví a Božího požehnání vyprošuje

Otec Vojtěch

Bison - Kansas

Dear Father:

Enclosed you will find a check for \$30.00 for the renewal of the „Hlas národa“ for another year for my mother „Mrs. Frances Krestine“. I'm writing in for her. I don't know how to write Czech. She reads your paper from Front page to the last page and enjoys it very much. She was 102 years old Feb. 3. and is in good health.

Sincerely

Mrs. Helen F. Oborny

*

Milá naše čtenářko:

děkujeme Vaší hodné dceři Mrs. Helen Oborny, že se pečlivě stará, abyste měla Hlas národa včas zaplacený. Jsme velmi rádi, že jste s Hlasem národa spokojena - a hlavně, že jste tak duševně čilá, že Vás vše co je v novinách, jak píše Vaše dcera, zajímá - takže je přečtete, jak se říká do posledního písmena.

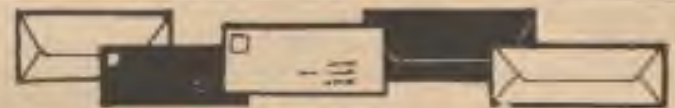
K Vaším nedávným 102 mladým narozeninám Vám přejeme, abyste mohla ještě dlouho čísti Hlas národa, byla zdravá a těšila se z rodinné pohody.

Redakce

* * *

Cleveland - Ohio

Ctění redakce Hlasu národa, v příloze zasílám Money Order na \$35.00 na vyrovnání předplatného Hlasu národa na rok 1985. Noviny dostávám pravidelně v pořádku a jsem vděčna za jejich zaslání. Úlohy vydavatele se zhostíte opravdu co nejlépe, noviny jsou cenným příspěvkem do života naší celé čl. komunity. Do další Vaší záslužné a obětavé práce hodně úspěchů!

S krajanským pozdravem
Mrs. M. Vohryzka

Milá naše čtenářko,

děkujeme za vyrovnání předplatného a za slova povzbuzení do další práce.

Pěkně děkujeme a přejeme vše dobré

redakce

Wahoo - Nebraska

Dear Sir,

Please find enclosed my check in the amount of \$30.00 for a one year renewal of your paper. I am 94 1/2 years old and still look forward to receiving the paper each week.

I am still able to live alone and really enjoy your paper.

Sincerely

Mrs. Mary Cernik

*

Milá Mrs. Cernik,

upřímně Pán Bůh zaplat' za předplatné. Máme radost, že stále ještě se zájmem čtete naše noviny a že Vám Pán Bůh dopřává zdraví a síly, abyste se sama o sebe mohla starat. Boží ochranu do dalších let vyprošuje

redakce

P.S. Nejste náhodou příbuzná s Otcem Bedy Černíka z Lisle? Dosud jej vidím, jak byl už v klášteře na pensí a ještě statně jezdil s traktorem.

Mississauga - Ontario

Kanada

Ctění redakce, důstojný Otče Víte,

zasílám srdečné pozdravy z naší kanadské Mississaugy. Posílám předplatné pro rok 1985 - co zbývá použijte na „inkoust“. Promiňte, že jsem se opozdila, ale v té zimě a náledí se těžko dostanu ven. Někdy noviny přijdou včas, a potom dlouho nic a za čas přijdou troje najednou. Pošťáci jsou opravdu nenapravitelní. Ráda čtu vaše noviny, všechny články mne zajímají; vždy se na ně předem těším. Přeji vám všem v redakci hodně zdraví a úspěchů ve vaší práci. Vaše čtenářka

Marie Krutská

*

Milá naše čtenářko,

děkujeme za milé řádky a vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu.

Jsme vděční za Vaši trpělivost s nepřesnou dodávkou zavazenek nedbalostí pošty.

Se srdečným pozdravem

redakce

Cicero - Illinois

Vážený a milý důstojný pane,

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus! Posílám poštovní

poukázku na \$30.00 - předplatné na Hlas národa. Zvláště se mi líbil článek pana Pecháčka v prvním čísle tohoto roku, v kterém klade lidem na srdce, aby prozkoumali okolnosti svého života a zdůrazňuje, že je nutné usměrnit osobní život k větší spokojenosti a dosažením vyššího stupně dokonalosti. Jeho slova na mne hluboce zapůsobila. Vybídl nás, abychom šli k vyšším metám duchovním.

Chci pochválit zpěváky českých bohoslužeb v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero o vánočních svátcích. Bohoslužby i zpěvy byly dojemné, bylo radost je poslouchat.

Bůh Vám zehnej, uděl hodně zdraví a posilní Vás při dalším vydávání výborných novin, vysokých náboženských a kulturních hodnot.

Srdečně Vaše čtenářka

Justina Gulden

Milá naše čtenářko,

Vaše uznalá slova o naší práci a Vaše pozorné čtení článku H.N. a zamýšlení se nad jejich obsahem mne potěšilo. Je vidět, že naše snaha a námaha udržet křesťanské noviny v našem národním jazyce ve svobodném světě není marná - a že semě padá i do úrodné půdy. Pán Bůh Vás ochraňuj, a doufám, až nyní bude teplejší počasí, že zase přijdete na naše sobotní večerní bohoslužby do kostela Panny Marie Svatohorské v Cicero.

Otec Vojtěch

Windsor - Ontario

Kanada

Vám důstojný Otče, všem v redakci Hlasu národa a v Národním svazu českých katolíků posílám pozdrav a vyprošuji hojnost Božího požehnání.

Posílám \$(US)40.00 na předplatné Hlasu národa a ostatní na inkoust a \$(US)10.00 NSCK za nalepky. Vám všem, kteří pracujete pro naše národní dědictví, a naši společnou svatou víru, přeji mnoho zdaru a radostné výsledky z Vašeho snažení. Váš

Josef Čambala

Milý pane Čambalo,

Pán Bůh zaplat' za vyrovnání předplatného, dar tiskovému fondu a dar za nalepky NSCK. Rad vzpomínám na naše setkání v Chatham na pouti. Potěšily mne Vaše řádky psané s Vaší pevnou vírou a láskou k národnímu dědictví.

Buďte hodně zdravý a Pán Bůh Vás opatruj! Otec Vojtěch

NEPŘEHLÉDNĚTE:

březnový jarní prodej

SALE - 20 % SLEVA

na keramiku, křišťálové sklo,

kuchyňské potřeby.

Nenechte si ujít tuto příležitost!

Česká a slovenská velikonoční blahopřání ve velkém výběru. Potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: chodská KERAMIKA (novinky), moravská, slovenská. KŘIŠTÁLOVÉ sklo z různých zemí. Bohatý výběr PENTLÍ ke krojům. ŠÁTKY na hlavu. PANENKY v krojích. A MNOHÉ JINÉ.

Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé výborné chuti.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poštou \$3.75.

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Záliby a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,

Unicopa a jiných čl. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

Racine - Wisconsin

Milý důstojný Otče Víte,

přiloženě Vám posílám šek na \$35.00 - předplatné na Hlas národa a zbytek na podporu katolického tisku. Měli jsme pěkné počasí až do vánoc. Den před vánocemi začal padat sníh a napadlo 6 coulů. Po vánocích přišla obleva a sníh se ztratil, takže bylo všude vidět zelené trávníky. Poslední den v roce se přihnál blizzard a nasypal nám 14 coulů sněhu, takže na Nový rok jsme byli zasypáni. Potom jsme si ještě pořádně zimy užili, ale teď se už začínáme těšit na jaro.

S přáním hojnosti Božího požehnání celé redakci i všem čtenářům

Váš čtenář

Vincenc Koniček

*

Milý pane Koniček,

pěkně pozdravujeme a rádi vzpomínáme na setkání s Vámi i s Vaší milou paní loňského roku v září na konvenci v Clevelandu, a potom na naši tradiční pouti v říjnu na Holy Hill ve Wisconsinu. - My jsme měli letos taky špatnou zimu - zvláště mrazy byly veliké. Již je to snad za námi a tak jako Vy i my se těšíme na jaro. Jen aby nedalo na sebe dlouho čekat.

Pán Bůh zaplat' za předplatné a dar tisku.

Otec Vojtěch

Corunna - Michigan

P.B.P.J.K.

Čtená redakce Hlasu národa,

posílám šek na \$50.00 na předplatné Hlasu národa a zbytek použijte, kde nejvíce potřebujete. Pěkně vás tam pracující v našich milých novinách pozdravují a vyprošují hojnost Božího požehnání a přejí vám, aby se vám v novém roce vyplnilo vše, co si přejete.

Vaše odběratelka

Agnes Šebesta

Mila naše čtenářko,

Pán Bůh zaplat' za předplatné a stědrý dar Vašeho dobrého srdce našemu tisku. Douláme, že jste tu nejhorsí zimu již ve zdraví přečkala. Přejeme Vám, abyste užila hojně jarního a později letního sluníčka. Snad se jej již brzy dočkáme.

Srdečně zdraví

redakce

Vancouver - Britská Kolumbie**Kanada**

Vážená redakce a Otče Víte,

nejprve přejeme vám všem hojně zdraví a Boží požehnání do vaší další náročné a odpovědné práce.

Již jsme tu čtyři roky a člověk pomalu zapomíná na poměry u nás. Mnohokrát tedy díky za články o Československu a za články o událostech z minulých

dob - ne sice tak dávnych, ale pro nás v pravdivém podání neznámých. Za censurovaného školství, tisku, knih atd. v Československu jsme se tyto věci nedovyděly. Až tady se člověk dovídá, jak to např. bylo s „vitězným“ únorem. - Jinak se zdá, že budeme z toho nejhorsího venku. Před několika měsíci dostal manžel práci, s angličtinou je to již také lepší, takže se začínáme usazovat a cítit pomalu doma. Naše děti už to budou mít snadnější. Cheeme však, aby nepřestaly mluvit česky a seznámit je s dějinami naší rodné země. Velkou pomoc máme v našem duchovním správci Otci Vladimíru Řehkovi. Zdá se, že pár let bude působit mezi námi „ztracenými vlastenci“. Když však člověk vidí ten „velký zájem a účast“ jak o naši národní, tak náboženskou věc, nezbyvá si než povzdychnout, kde jsou ty tisíce čsl. emigrantů. Nebudu vás však zdržovat s věcmi, které jsou vám jistě i známy.

Zatím buďte všichni s Pánem Bohem

rodina Martínková

Milí Martínkovi:

Měl jsem opravdu velkou radost z vašich řádků. Hlavně, jak píšete, že se již dostáváte do normálních poměrů, že si vážíte toho, že jste ve svobodném světě, že se zajímáte o Krista Pana a naši „nescensurovanou“ národní historii a že se snažíte,

aby Vaše děti nezapomněly česky. Sice jak jste sami poznali, mnoho Vás toho druhu není. Pán Bůh zaplat' však za ty, kteří jsou. Děkujeme za předplatné. Pán Bůh Vás ochraňuj a někdy zase napište.

Otec Vojtěch

Thomhill - Ontario**Kanada**

Milý Otče Víte,

pozdě ale přece. Předem se zpětnou platností přejí do tohoto roku hlavně zdraví a hojnost Božího požehnání. Ať milostivý Bůh Vám dále dá bojně síly k vykonávání Vaší těžké a zodpovědné práce, kterou ku spokojenosti patrně všech čtenářů „Hlasu národa“, který tak poctivě a nestranně píšete, vykonáváte. Otče Víte, prosím Vás o laskavé prominutí, že jsem se letos poprvé, za dobu co čtu, kdysi Katolik a nyní Hlas národa, zpozdil s předplatným. Není to můj zvyk, poněvadž mám rád vše v pořádku a věs. Byli jsme 6 týdnů v Evropě, zemřela mně sestra v Jugoslávii a odtud jsme jeli k přátelům do Vídně a Německa a vrátili jsme se až 22. ledna. Mne však 27. ledna odvezli do nemocnice, měl jsem srdeční infarkt a pobyl jsem si tam celkem 21 dní. Pán Bůh zaplat' jsem opět celkem v pořádku. Na povinnosti jsem neměl ani myšlenky, ani jsem se nedostal k tomu, abych se písemně omluvil. Děkuji za prominutí a posečkání, posílám

šek na \$35.00 amerických - a tak budu mít předplatné zase vyrovnané.

Otče Víte, jak to děláte, děláte to dobře a tak dělejte to dále! Bůh Vám jistě požehná a bude Vaší práci nápomocný.

Se srdečným pozdravem Váš vděčný čtenář

Josef Dušek

Milý pane Dušku,

děkuji za Váš srdečný dopis. Bohu díky, že jste zase doma a jak se zdá v pořádku. Že jste za takových okolností se zpozdil s vyrovnáním předplatného, to nemusí našeho starého a poctivého čtenáře jako jste Vy, mrzet a nemusí se za to omlouvat. Hlavně kdyby se rozpomněli ti zapomnětliví a liknaví. Přijměte moji opožděnou hlubokou účast na Vašem zármutku nad úmrtím Vaší sestry v Jugoslávii a Pán Bůh Vás potěš, jak u nás doma říkávali.

Jsem rád, že se Vám noviny líbí tak, jak je děláme. Šlo by ještě mnohé zlepšit, a nejenže by šlo, ale chtěl bych mnohé změnit, ale je nás na práci málo. Každá změna vyžaduje čas a ten nemáme, a tak děláme, co můžeme.

Hojnost zdraví a Boží ochrany vyprošuje

Otec Vojtěch

Detroit - Michigan

Čtená redakce Hlasu národa,

přijměte naši vzpomínku a přání všeho nejlepšího v roce

1985. Rychle ta léta utíkají a hodně nás starých odehází tam, odkud není návratu. Letošního roku jsme ztratili mnoho známých, zvláště je mně líto Frances Bačík; zemřel těž muž mé sestřenice Steve Dvorský a náš dobrý známý Roy Diasterejd, tomu bylo teprve 62 let. Šel zametat sníh, upadl a už nevstal. Měli jsme letos také moc škaredé počasí. Báli jsme se i na pohřby jet, co bylo sněhu a jak bylo namrzlo a kluzko.

Již uběhlo 49 let od naší svatby, tak jsme měli v kostele mši svatou, bylo to moc hezké a měli jsme radost, že tolik lidí přišlo.

Posílám předplatné na Hlas národa, pozdrav a vzpomínku

John Sispera

Milý náš čtenáři,

to víte, nikomu nám let neubývá, ale přibývá. S tím se musíme všichni smířit, hlavně když odejdeme, že zanecháme památku Bohu milého a poctivého života.

K Vašemu letošnímu manželskému jubileu blahopřejeme a vyprošujeme, abyste ve zdraví oslavili příštím rokem to Vaše zlaté. Pán Bůh zaplat' za předplatné. Buďte hodně zdraví. Srdečně zdraví

redakce

**OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY**

Vroucí vzpomínka

na mou drahou a milovanou ženu, paní

LIDUNKU DANIHELKOVOU,

rozenou Krmenčíkovou z Lipníka nad Bečvou,
moravskoslováckou maléřečku,
exulantku a dlouholetou občanku Berwynu, Ill. USA,

...
která mne právě před čtyřmi roky opustila po vleklé zákeřné nemoci, když 10. března 1981 zemřela v nemocnici Eureka Springs, ve státě Arkansas a zanechala mne tu po tragické smrti našich dětí samotného.

Vás všechny, kdo jste ji znali z dob zakládání klubu Domov z NSČK (1963) z českých Pašijových her, z ČSNRA, z Dámského pěveckého sboru ČSA, z bratrské pojišťovací jednoty ČSA (Řád Žižkov - Plzeň # 18), z pracoviště firmy Western Electric, ze sousedství a z různých setkání na našich vlasteneckých a národních podnicích uctivě prosím, abyste si na ni se mnou vzpomněli v těchto výročních dnech jejího odchodu na věčnost.

Vás pak, kteří jste ji znali a dosud žijete v Chicagu a jeho předměstech prosím, abyste se za ni a za naše děti pomodlili při české mši svaté. V neděli 10. března, právě ve výroční den Liduščiny smrti, bude sloužit Otec Vojtěch mši sv. za spásu její duše v soukromé kapli na chicagském „Velehradě“.

Vám všem, kdo si na ni se mnou v tyto dny vzpomenu v tiché modlitbě či jen vzpomínkou, upřímně ze srdce děkuji.

Frank (Fanoušek) Danihelka,

manžel a osiřelý táta

*Tvým věrným, Bože,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje
v život věčný s Tebou...*

Washington. — President Reagan nazval při své tiskové konferenci nynější vládu Nikaragvy „brutální, krutou“, a Nikaragvě vidí „komunistický totalitní stát“; proto prý bude naděhat na Kongres, aby dovolil pokračovat ve financování vypracování protisandinistickým guerilům. Státní tajemník George Shultz ze své strany prohlásil, že Nikaragvě hrozí nebezpečí „padnout za železnou oponu“, což Spojené státy nikdy nepřipustí. Spojené státy v případě nutnosti „zakročí v plné síle“, aby tato země „nebyla zatažena do temnoty komunistické tyranie, které by nebylo konce“. - Dne 27. února prezident Nikaragvy Daniel Ortega nabídl Spojeným státům, že z jeho země bude odvoláno 100 kubánských poradců - z toho 50 v roce 1985 - a Nikaragva suspenduje na neurčito dovoz nových zbraní. Spojené státy mají za tyto ústupky upustit od svého úmyslu podporovat dále Ortegovu ozbrojenou opozici. Mluví Bílého domu ve Washingtoně však na to odpovídal, že tyto ústupky sandinistické vlády Nikaragvy nejsou dostatečné a mají jen propagační charakter. Spojené státy jsou ochotny zlepšit své vztahy s Nikaragvou pouze za čtyř podmínek: 1) Nikaragva omezi svou vojenskou moc; 2) Nikaragva přestane pomáhat marxistickým guerilům v sousedních zemích, zejména v Salvadoru; 3) Nikaragva vypoví všechny kubánské a sovětské poradce; 4) Nikaragva zavede opravdový demokratický řád. Jinak Spojené státy budou považovat nadále Nikaragvu za nepřátelskou zemi a budou usilovat o svržení jejího režimu. - Ortega se setkal se státním tajemníkem Shultzem v Montevideu v Urug-

vui při inauguraci tamního civilního prezidenta Julio Sanguinetti, ve dnech 2. a 3. března, ale nie kladného z jejich rozhovorů nevzešlo.

● ● ●
Tripoli. — Libyjský diktátor Moammar Khadafy ve svém zvláštním poselství americkým „černým muslimům“ vybídl americké černošské vojáky, sloužící v americké armádě, aby se odstěpili, vytvořili vlastní černošskou armádu a usilovali o vytvoření separátního černošského státu s Indiány. Bělošská „utiskovatelská Amerika“ prý musí být zničena. Libye ochotně poskytne černošské armádě sovětské zbraně a výcvik Louis Farrakhan, jeden z vůdců „černých muslimů“ však zčásti zamítl Khadafyho nabídku. Řekl, že američtí černoši neusilují o svržení nynější vlády Spojených států a neplánují ozbrojené povstání proti US vládě. Pouze chtějí spravedlivou Ameriku pro všechny.

Když jsem si šel druhý den na naši zdejší „Hawthorne Station“ pro poštu z pouhé zvědavosti jsem se zeptal tří známých černošských poštovních zaměstnanců, co tomu Khadafyho nápadu říkají. Všichni tři jej považovali za nesmysl. Khadafyho prohlásili za bláznava a dva se pohoršovali nad tím, že to Reaganova administrace vůbec dovolila, aby se libyjský diktátor vůbec mohl plést do amerických věcí. A tak jsem jim opravdu s chutí řekl, že právě v tom je Amerika velika, když nechává své občany svobodně rozpoznávat pravdu od lži, darebáky od spravedlivých lidí a svobodné režimy od diktatur; že právě tohle by si komunistický režim v SSSR ani v žádné satelitní zemi nemohl dovolit, aby občanům jejich

LETEM

SVĚTEM

země radil nějaký diktátor z odkolonizované Afriky - (a tím méně ze svobodného Západu) - jak se mají zbavit svých komunistických vlád. Tím, že takové Khadafyho zvěsty Amerika svobodně dovoluje, dokazuje právě sílu své svobody. Dokazuje to i tím, že nechá propagačně mluvit i svého oficiálního zpravodaje z Moskvy, protože tak se aspoň otevrou oči i naivním přemýšlivým Američanům, kteří konečně pochopí, že Moskvě a komunistům nelze v ničem věřit. Tím se pak komunisté porážejí sami nejučinněji.

● ● ●
Jeruzalém. — Dne 11. února 1985 se Jordánsko a PLO dohodly na „společné strategii“ při jednáních o míru na Blízkém východě. Dne 23. února pak byl text této smlouvy uveřejněn v Ammánu. Tato smlouva požaduje: odchod Izraele ze všech arabských území, dobytých ve válce r. 1967, výměnou za plný mír, založený na rezolucích OSN; zřízení palestinského státu z Předjordánie a Gázy, který by byl ve volné konfederaci spojen s Jordánskem; svolání mezinárodní mírové konference o Blízkém východě, které by se také zúčastnilo všech pět trvalých členů Bezpečnostní rady OSN, tedy i SSSR a Rudá Čína. Na této konferenci jordánská delegace by byla spojena s delegací PLO. Dne 24. února jménem izraelské vlády izraelský ministr zahraničí Yitzhak Shamir zamítl tuto smlouvu jako nepřijatelnou pro Izrael, zvláště ze třech důvodů: 1) zřízení palestinského státu; 2) vyjednávání Izraele s PLO; 3) účast Sovětského svazu na mezinárodní mírové konferenci o Blízkém východě. Izrael prý je ochoten podle smlouvy v Camp David pouze udělit Palestincům v Předjordánie a v Gáze „omezenou samosprávu“. Spojené státy trvají na své pozici, že mír na Blízkém východě má být výsledkem arabského uznání Izraele a přímých mírových jednání Arabů s Izraelem. Spojené státy se r. 1975 zavázaly v osobě státního tajemníka Kissingera, že nebudou jednat s PLO, dokud neuzná právo Izraele na existenci a nezhodí se svých teroristických metod. - V týž den 24. února egyptský prezident Hosni Mubarak při tiskové konferenci vybídl prezidenta Reagana, aby pozval do Spojených států zástupce Izraele a jordánsko-palestinskou delegaci, aby společně položily

základnu pro příští jednání o míru mezi Izraelem a Araby. Zároveň nabídl, aby mírová jednání mezi izraelskou a jordánsko-palestinskou delegací se konala v Káhýře. Příští měsíc má Mubarak navštívit Washington, aby o celé věci jednal s prezidentem Reaganem. - Dne 25. února izraelský ministerský předseda Shimon Peres řekl, že návrh prezidenta Mubaraka si zasluží pečlivého prostudování, idkyž síce na mírových jednáních požaduje přítomnost Palestinců, nikoliv však účast PLO, která by byla pro Izrael nepřijatelná. Proto Peres poslal do Káhýry svého osobního zplnomocněnce, aby se tam o této věci blíže informoval; Mubarak zase poslal svého zplnomocněnce do Jeruzaléma, aby poznal mínění izraelské vlády.

Za druhé fáze izraelského odchodu z jižního Libanonu, která začíná právě v těchto dnech má být vyklizena západní část údolí Bekaa; třetí fáze, během které má izraelská armáda vyklidit zbývající pohraniční území jižního Libanonu, má být provedena letos na podzim. Útoky militantních šíjitských muslimů na izraelské vojáky se však zintenzivňují; šíjité by totiž chtěli dosáhnout toho, aby Izrael ztratil trpělivost a na nátlak svého domácího veřejného mínění odešel z Libanonu okamžitě.

Muslimové by se tak chtěli sami zmocnit vyklizeného území, dříve než je bude moci obsadit libanonská vládní armáda. - V posledním měsíci bylo šíjitskými teroristickými útoky zabito už 10 izraelských vojáků, včetně dvou vysokých důstojníků, a 46 dalších bylo zraněno. Izraelská armáda pak provádí za tento terorismus tvrdá odvetná opatření. Izraelští vojáci obsadili už asi 15 šíjitských vesnic, kde vykonali domovní

prohlídky; na místě postříleli už více než 20 lidí podezřelých z terorismu, desítky dalších zatkli a vyhodili do povětří několik desítek obytných domů, kde bydleli lidé podezřelí ze sympatií se šíjitskými teroristy. V Izraelem obsazeném území není obyvatelstvu dovoleno vycházet v noci do ulic a auta zaparkovaná při hlavních cestách, jsou vyhazována do povětří z obav, aby v nich nebyly skryty načasované bomby, které by vybuchly, kdyby se k nim přiblížili izraelští vojáci.

● ● ●
Washington. — Dne 26. února US místopresident George Bush obvinil habešskou komunistickou vládu, že „užívá hladu a utrpení jako válečných zbraní“ proti povstalcům v severní Habeši. Habešská vláda odmítá cizím dobročinným organizacím dopravovat potraviny do severních provincií Eritrey a Tigre, které nejsou pod plnou vládní kontrolou, ačkoliv jsou tam lidé nejvíce ohroženi smrtí hladem. V habešských přístavech jsou vykládány pouze lodí s nákladem zbraní ze Sovětského svazu a nikoliv lodí, přivážející hladovým potravinám. Habešská vláda nyní přeprogramuje obyvatele severních nepoddajných provincií do koncentračních táborů na jihu země, kde jich pak užívá jako levných pracovních sil; v těchto táborech je ovšem uměle udržovaný hrozný nedostatek potravin a léků. - V příštích dnech Bush navštíví suchem postiženou zemi Sudán, Niger a Mali, a pak 31. března promluví v Ženevě na konferenci zemí, účastných na pomoci hladovějící Habeši, sponzorované OSN. Z 20 milionů hladovějících Afričanů jich 7 milionů žije v Habeši, 4,5 milionu v Sudánu, 2,6 milionu v Nigeru a 2 miliony v Mali.

● ● ●
Varšava. — Polská komunis-

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

SDRUŽENÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE
V CLEVELANDU
VÁS SRDEČNĚ ZVOU
NA
XIV. REPREZENTAČNÍ PLES

pořádaný
V SOBOTU 16. BŘEZNA 1985
ve velkém sálu Stouffer's Inn-on-the-Square

Představení debutantek Začátek 6:30 p.m.
Večere 7:30 p.m.

Orchestr Normana Vopata
Vystoupí populární zpěvák Jan RUBEŠ z Toronta
Výtěžek z Plesu připadne studentům na stipendia
Vstupné \$22.00 Lístky: Bill Sepsi ☎ 884-8287
Studenti 17.00 Zdeněk Pražák / 221-7348

tická vláda ohlásila 25. února, že upustila od svého plánu náhlého zvýšení cen potravin, a že ceny potravin budou zvýšeny postupně; přitom má být poskytnuta výpomoc těm, kteří mají nízké platy - asi však jen těm, kteří jsou zároveň dobrými komunisty. Proti náhlému zvýšení cen potravin protestovalo nejen podzemí Solidarity, nýbrž i pracovní unie, založené komunistickou vládou Polska. Solidarity navíc vyhlásila na 28. února čtvrtihodinovou protestní stávkou proti tomuto zvýšení cen, avšak 26. února - po vládním oznámení - svou zamýšlenou stávkou odvolala a policie si zavolala Lecha Walesu k výslechu.

Washington. — Polsko vypovědělo pluk. Fredericka Myera, US diplomata, vojenského ataše na US velvyslanectví - ve Varšavě, prý kvůli špionáži, protože se pokoušel ofotografovat jeden polský vojenský objekt. Reaganova vláda pak v odvetu vypověděla vojenského ataše při polském velvyslanectví ve Washingtonu. Mluví Bílého domu zároveň Polsko varoval, že v případě dalšího podobného incidentu by Spojené státy reagovaly velmi ostře.

Bhopal, Indie. — Vláda státu Madhya Pradesh rozhodla, že továrna společnosti Union Carbide, vyrábějící odhmyzovací chemikálie - (před třemi měsíci tam kvůli úniku smrtícího plynu zahynulo na 2.500 lidí) - má být zbořena. Kromě toho budou proti americké firmě vedeny soudní procesy, požadující pro oběti katastrofy několik bilionů dolarů odškodného.

San Salvador. — Chicagský arcibiskup kard. Josef Bernardin, newyorský arcibiskup John O'Connor a tři jiní US biskupové navštívili v minulém týdnu Nikaragvu a Salvador ve střední Americe. Prohlásili, že tam přišli „jako přátelé“ a pouze z pastoračních důvodů. Přišli se informovat na místě o skutečných poměrech v těchto zemích. Setkali se s místními biskupy a jinými předními katolickými osobnostmi, jakož i s presidenty obou zemí. V Salvadoru také navštívili uprchlické tábory. V minulosti kard. Bernardin i jiní američtí biskupové vybízeli Reaganovu vládu, aby posílala středoamerickým zemím spíše ekonomickou výpomoc než zbraně: Reaganova vláda to však dnes považuje za nedostatečné k odvrácení nebezpečí komunismu ve střední Americe, protože marxističtí guerilové jsou dnes již zásluhou Castrovy

Kuby příliš silní a Ortegovy „národně frontová“ junta není ochotná k žádnému kompromisu s opozicí.

Boston. — Skupina US lékařů a odhorníků ve zdravotnictví „Physician Task Force“ po celoročním pátrání nyní uveřejnila svou zprávu o „Hladu v Americe“. Podle této studie hlad dosahuje po celých Spojených státech „epidemických rozměrů“; na 20 milionů Američanů, zejména nemluvnat, starců a nezaměstnaných, trpí hladem a podvýživou. Ačkoliv Spojené státy nyní procházejí údobím ekonomické obrody, hlad se prý nikterak nezmiřňuje, nýbrž ještě zhoršuje. - Podle vládní definice je nyní na 35,3 milionu chudých Američanů.

Ovšem, podle toho, co vidíme denně v našem Chicagu, by nemusel v USA hladovět naprosto nikdo. Persistím se denně v každé čtvrti města rozdělují jednou denně chutné a laciné obědy. Navíc dostávají zdarma sýr, máslo a med. Nezaměstnaní či opravdu chudí pobírají potravinové listky, a přesto, že bylo jejich zneužívání Reaganovou administrací poněkud omezeno, černoši, Mexičané i mnozí bílí v tom dovedou chodit. Je pravda, že i mnoho silných lidí trpí podvýživou, ale to je spíše proto, že mají špatnou životosprávu. A také je pravda, že různí duševně chofí, nemožné charaktery a vyloženě lenoši - „bamové“ si ani nedojdou na různé charitativní rozdělovny teplých jídel a potravin, ale raději si každý den vyžebrají pár dolarů na alkohol, kávu a cigarety, než aby se ochotně nabídli, že vyházejí před obchodem či domem někomu sníh, anebo že mu vyčistí zahrádku. Ten, kdo v USA hladovět nechce a je ochoten s sebou poohnout, opravdu hlad mít nemusí. I opuštěným nemocným je ochotně pomáháno, zvláště když se v dřívějších letech zúčastnili ve svém etnickém prostředí spolkového a společenského života. O zdravých Mexičanech i o našich lidech, kteří do USA přijeli před nedávnem, je už také známo, že jsou tu jako „rybičky ve vodě“ a hned si vědí rady, kde a jak dostanou nějakou podporu. Pracovali třeba někde jen rok za 5-6 dolarů na hodinu, zdá se jim to málo, a ačkoliv je zaměstnavatel nepropustil, odejdou z „osobních důvodů“ z práce; na nějaký čas si najdou stejně honorenovanou práci, ale bez srážek na sociální pojištění, a pak si podají žádost o podporu v nezaměstnanosti s udáním „ztrát“ toho prvního hlášeného

zaměstnání, v němž se jim z platu řádně ztrhávaly státní a federální daně. Vyčerpají si zákonem dovolenou dobu nezaměstnanecké podpory, něco si někde přivydělají „načerno“, veselé si cestují, aby objevovali krásy světa a houby jim při tom zaleží na tom, že jejich prvnímu zaměstnavateli zvýšili poplatky na nezaměstnanost. - Z toho všeho jasně vyplývá, že navzdory všem anketám o „hladu v Americe“, by v USA nikdo hladovět nemusel. Jsou ovšem případy - o nichž obvykle okolní lidé ani nic netuší, že obvyčejná lidská hrdost některým ještě „po staru“ vychovaným US občanům brání, aby byli někomu na obtíž a o žádnou podporu nikde nikoho nežádají, jako ta stará samotářská paní učitelka, kterou během letošní tuhé zimy našla chicagská policie v jejím nevytápěném bytě mrazem zmrzlou. V takovém případě je těžko říci, zavinila-li si to sama svým samotářstvím, či může-li za to nezajem a anonymita sousedů amerických velkoměst.

Pasadena, Calif. — V letech 1986-92 má být zbudován na 13.600 stop vysoké vyhaslé sopce Mauna Kea na ostrově Havaii největší dalekohled světa, jehož průměr bude 400 inčů (10 metrů). Tento dalekohled umožní osminásobné zvětšení pozorovatelného vesmíru; s jeho pomocí tedy bude možno vidět mnohé části vesmíru, které nám jsou doposud neviditelné. Bude tak přesný, že při dobré viditelnosti a s pře-

sným zaostřením by bylo možno zachytit světlo 15 wattové žárovky na povrchu Měsíce. Bude prvním dalekohledem, jehož zrcadlo bude složeno ze segmentů; bude totiž sestávat z 36 hexagonálních zrcadel, z nichž každé bude mít průměr šest stop.

Protože jim bude možno vidět dále do vesmíru než je to možno dosud, ukáže hvězdářům galaxie v jejich dřívějším stavu. Také bude možno zjistit, zda vesmír se stále roztahuje a zda se nakonec všechna hmota opět spojí na jednom místě a dojde k novému „velkému výbuchu“, kterým vzniknou nové galaxie v novém vesmíru. Někteří vědci se však dnes domnívají, že k takovému výbuchu nemůže dojít, protože k tomu v našem vesmíru neexistuje dostatečné množství hmoty, aby svou přitažlivostí se opět seskupila na jedno místo. bere-li se ohled na zjev eutropie. - Hora Mauna Kea je ideálním místem pro zbudování tohoto dalekohledu, protože je vzdálena od městských světel, téměř nikdy není rušena vodními parami či příkrovem mraků, a je dostatečně vysoká, takže tam pouze minimálně dochází k atmosférickým poruchám. Zbudování tohoto dalekohledu bude stát 80 milionů dolarů; soukromá fundace W.M. Keck z Los Angeles už k jeho stavbě poskytla 70 milionů dolarů. Američtí hvězdáři doufají, že někdy na konci tohoto století bude zbudován ještě větší dalekohled o průměru 15 metrů. - Dnes je největší dalekohled světa umístěn ve

hvězdárně na hoře Palomar u San Diega v Kalifornii, ten má průměr 5 metrů neboli 200 inčů. Sověti sice postavili dalekohled o průměru šesti metrů, avšak není spolehlivý a cizí hvězdáři o něj nejeví zájem.

Moskva. — Kaspické jezero se stále vypařuje a jeho plocha se zmenšuje; příčinou tohoto jevu je přílišné užívání jeho vod i vod řeky Volhy (hlavního přítoku jezera) - k zavodňování pozemků a v okolních průmyslových podnicích. Jeho hladina stále klesá; podle odhadu dostává ze svých přítoků o 13 - 14 % vody méně než v minulosti. Kdyby nyní hladina klesla o další tři stopy, další pětina jeho rozlohy by se stala souší. Tím by vzaly za své lhně tamních jeseterů, poskytujících vlastní komunismu drahocenný kaviár, který je jedním z předních zdrojů cizích valut pro sovětskou vládu. Všechny vytěžené kaviár je totiž jen pro vývoz a pro vládní činitele; sovětské občany se musí spokojit s méně chutnými syntetickými náhražkami. - Sovětské vědci se prý chtějí pokusit zachránit Kaspické jezero tím, že do Volhy bude svedena část vod z řek Oněgy a Suchony, vlévajících se do Bílého moře. Podobně se prý také budou snažit zachránit i mělké Aralské jezero v Sovětské střední Asii; jehož hladina klesla - ze stejných důvodů jako hladina Kaspického jezera - (v sedmdesátých letech tohoto století) - o celých 30 stop. Proto se budou snažit i do něho odvést část vod ze sibiřských řek Obu a Irtyše.

1977
15. března
1985

VROUCÍ VZPOMÍNKA

na mou milou ženu

MAGDU,

a na naše drahé děti

ZUZANKU, DENISE a MICHALA

kteří nám 15. března 1977 tragicky zahynuli při požáru rodinného domu v Ciceru, Ill.

V sobotu 16. března budeme na ně vzpomínat při pravidelných českých hohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Všechny, kdo jste je znali, prosíme o upřímnou vzpomínku na ně v tiché modlitbě s námi.

**RUDY SOLFRONK ml., manžel a osiřelý táta;
SOLFRONKOVI, RUDOLF a BARBORA, dědeček s babičkou;
ANNA ZADRAŽILOVÁ, matka a babička;
a ostatní příbuzenstvo v USA a v Československu**

*My víme, Pane, že těm,
kteří v Tebe věří,
smrt život nebere,
ale jen proměňuje;
buď však k nám milostdný
a posilni náši víru!*

SPORT

XVI. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA 30. ČERVNA 1985 - BERWYN, ILL.

I. liga hokeje v Československu

37. kolo: CHZ Litvínov - Dukla Jihlava 4:6, TJ Gottwaldov (Zlín) - VSŽ Košice 2:5, Tesla Pardubice - Motor České Budějovice 9:7, TJ Vítkovice - Dukla Trenčín 4:0, Sparta Praha - Zetor Brno 1:3, Škoda Plzeň - Slovan Bratislava 14:1.

Tabulka po 37. kole:

1. JIHLAVA	199:96	60
2. KOŠICE	184:124	48
3. GOTTWALDOV (Zlín)	105:81	45
4. PARDUBICE	141:123	45
5. Č. BUDĚJOVICE	112:115	42
6. TRENČÍN	123:136	34
7. LITVÍNOV	158:165	33
8. SPARTA	117:134	33
9. PLZEŇ	113:127	28
10. BRNO	96:126	28
11. VÍTKOVICE	101:161	25
12. BRATISLAVA	87:148	25

Nejlepší střelci: 32 gólů - Ichnačák (Košice), 31 - Růžička (Litvínov), 28 - Rosol (Jihlava), 27 - Čech (Pardubice), 26 - Válek (Jihlava), 25 - V. Lukáč - Liba (oba Košice), Lála (Č. Budějovice), 23 - Vodila (Košice), 20 - Chabroň (Litvínov).

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace ME hráčů do 21 let
V kvalifikaci pátého mistrovství

Evropy hráčů do 21 let bylo dokonce r. 1984 sehráno šestadvacet zápasů. Do závěrečného finálového turnaje postupují pouze vítězové jednotlivých skupin. Výsledky ve skupinách vypadají takto:

1. skupina:
Zatím sehráno Polsko - Řecko 5:1, Polsko - Albánie 2:0.

1. Polsko 7:1 4
2. Albánie 0:2 0
3. Řecko 1:5 0

2. skupina:
Zatím sehráno: Švédsko - Portugalsko 1:1, Portugalsko - Československo 0:1, NSR - Švédsko 1:0, Portugalsko - Švédsko 0:1.

1. Švédsko 2:2 3
2.-3. Československo 1:0 2
2.-3. NSR 1:0 2
4. Portugalsko 1:3 1

3. skupina:
Zatím sehráno: Anglie - Finsko 2:0, Turecko - Finsko 1:1, Turecko - Anglie 0:0.

1. Anglie 2:0 3
2. Turecko 1:1 2
3. Finsko 1:3 1

4. skupina:
Zatím sehráno: Jugoslávie - Bulharsko 1:2, NDR - Jugoslávie 1:1, Francie - Bulharsko 2:1, Francie - NDR 1:1.

1. Francie 3:2 3
2. Bulharsko 3:3 2
3. NDR 2:2 2
4. Jugoslávie 2:3 1

5. skupina:
Zatím sehráno: Kypr - Rakousko 1:1, Maďarsko - Rakousko 2:0, Holandsko -

Maďarsko 1:0, Rakousko - Holandsko 0:0, Kypr - Maďarsko 1:3, Kypr - Holandsko 1:3.

1. Holandsko 4:1 5
2. Maďarsko 5:2 4
3. Rakousko 1:3 2
4. Kypr 3:7 1

6. skupina:
Zatím sehráno: Norsko - Švýcarsko 3:0, Dánsko - Norsko 2:2, Norsko - SSSR 2:1, Švýcarsko - Dánsko 1:1.

1. Norsko 7:3 5
2. Dánsko 3:3 2
3. Švýcarsko 1:4 1
4. SSSR 1:2 0

7. skupina:
Zatím sehráno: Skotsko - Island 1:0, Skotsko - Španělsko 0:2.

1. Španělsko 2:0 2
2. Skotsko 1:2 2
3. Island 0:1 0

8. skupina:
Zatím sehráno: Belgie - Lucembursko 5:1.

1. Belgie 5:1 2
2. Lucembursko 1:5 0

Itálie dosud nehrála.

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Evropské kolo stolního tenisu:
6. kolo: Holandsko - Československo 1:6, Švédsko - Jugoslávie 6:1, Polsko - Maďarsko 7:0, Anglie - NSR 5:2.

1. Švédsko 28:14 5
2. Československo 26:16 5
3. Polsko 24:18 3
4.-5. NSR 21:21 3
4.-5. Maďarsko 21:21 3
6. Jugoslávie 19:23 2
7. Anglie 20:22 2
8. Holandsko 9:33 1

Semifinále Poharu L. Ronchetti:

Sparta Praha - Aterbo 57:65, Spartánské košíkářky mohly proti Italkám (hrájou za ně dvě Američanky) - dosáhnout lepšího výsledku, kdyby rozhodčí nestránil italskému celku. Odveta se hraje v Itálii.

MS házenkářů skupiny B v Norsku

První tři týmy z každé skupiny postupují do dvou semifinálových skupin po šesti a nakonec se bude bojovat o celkové pořadí. Šest nejlepších celků si vybojuje postup na mistrovství světa skupiny A, které se hraje v r. 1986 ve Švýcarsku.

Skupina A: Československo - Itálie 26:15, Španělsko - Norsko 17:16, Československo - Norsko 23:16, Itálie - Španělsko 18:18.

1. Československo 49:31 4
2. Španělsko 35:34 3
3. Itálie 33:44 1
4. Norsko 32:40 0

Skupina B: SSSR - Finsko 30:19, Francie - Kongo 34:16, SSSR - Kongo 34:12, Finsko - Francie 33:24.

1. SSSR 64:31 4
2. Francie 58:49 2
3. Finsko 52:54 2
4. Kongo 28:68 0

Skupina C: NDR - Holandsko 25:1, Bulharsko - Kuvajt 21:11, NDR - Kuvajt 28:10, Bulharsko - Holandsko 19:19.

1. NDR 53:24 4
2. Bulharsko 40:30 3
3. Holandsko 30:44 1
4. Kuvajt 21:49 0

Skupina D: Maďarsko - USA 19:13, Polsko - Izrael 30:16, Polsko - USA 25:17, Maďarsko - Izrael 33:20.

1. Polsko 55:33 4
2. Maďarsko 52:33 4
3. USA 30:44 0
4. Izrael 36:63 0

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V posledním 9. kole halové sezony Metro-Ligy: **Vikings - Sparta 6:0.** Velká, narodka, neúčast několika hráčů základní sestavy a špatný výkon Sparty

byly hlavními důvody vysoké porážky. **Ostatní výsledky:** U.Serbs - Liths 4:0, Schwaben - Eagles 5:1, Wauconda - Trevian 2:0, Green-White - Kickers 7:1.

Konečná tabulka Major divize:

1. USERBS	27:8	16
2. SCHWABEN	28:13	14
3. WAUCONDA	33:16	13
4. GREEN-WHITE	25:18	11
5. VICKINGS	23:16	11
6. EAGLES	24:21	11
7. KICKERS	22:27	8
8. SPARTA	14:28	4
9. TREVIAN	15:27	2
10. LITHS	16:42	0

Konečná tabulka První divize:

1. R. WAWEL	47:22	16
2. LIGHTNING	35:17	13
3. REAL	31:18	12
4. HAKOAH	37:26	11
5. SLOVAKS	28:28	11
6. FORTUNA	24:23	10
7. RAMS	16:33	5
8. BULLETS	29:36	4
9. LIONS	18:46	4
10. AURORA	17:35	4

V neděli 10. března ve 3:30 hod. odpoledne hraje Sparta v hale proti celku Real (Němci) a Slovaks proti Eagles (Poláci) v 5 hod. odpoledne.

Sekretář Jarda Fajkus dostal pro Spartu pozvání na turnaj v St. Joseph, Michigan, který se koná v sobotu 20. července 1985. Německý fotbalový klub zve první tým Sparty a mužstvo „starých pánů“.

Slavnostního nastolení nového výboru Sparty pro rok 1985 se zúčastnili také starí hráči Sparty jako Jerry Nudera, Jim Šebek, Frank Chalupa, Jerry Řezek, Ray Schwarzkopf, a někteří z nich pamatují posledních padesát let činnosti Sparty Chicaga.

Jubilejní jarní tanec sportovců chicagské oblasti

Sparta A.B.A. se Svazem čs. sportovců v Chicagu pořádají tradiční taneční a společenský večírek v sobotu 23. března 1985 v sále American Legion Post # 96, 5510 W. 25. ul. Cicero. Víte dobře, že jarní večírky Sparty a

CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLACENÍM LETENKY

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

Odbočka „28. říjen“

svolává řádnou valnou hromadu
na pondělí dne 11. března 1985

v 7:30 hod. večer

do budovy Mid America Sav-
ings 5900 W. Cermak Rd. v Cic-
eru.

[Valná hromada byla původně
svolána na 11. února, ale pro
sněhovou bouři se nekonala.]

Prosíme členy, aby se dos-
tavili včas na tuto velmi
důležitou schůzi.

Předsednictvo
Odbočky „28. říjen“

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. • 2414, S. 61st. Ave.

K 70. VÝROČÍ činnosti Sparty Chicaga POŘÁDÁ SPARTA A.B.A.

čs. sportovci v zahraničí JARNÍ TANEČNÍ ZÁBAVU

V SOBOTU 23. BŘEZNA 1985

v 8 hod. večer

v AMERICAN LEGION HALL
5510 W. 25th Street, Cicero, Ill.

Vyhrávat bude k tanci a poslechu populární orchestr
George Pichy.

Výborná jídla a nápoje všeho druhu.

Svazu jsou velmi oblíbené celou naší exilovou sportovní veřejností a jsou dostaveníčkem všech vyznavačů a příznivců sportu v chicagské oblasti. Obě naše organizace se snaží udržet čs. sportovce pohromadě, aby alespoň jedna složka našeho exilu zůstala jednotná. Letošní zábava je vlastně dvojnásobným jubileem: 70 let trvání Sparty A.B.A. a 20. Společenský večírek Svazu čs. sportovců v zahraničí.

K tanci a poslechu bude hrát známý a oblíbený orchestr George Píchy. Je pochopitelné, že bude náležitě postaráno o všechny žízňivé a hladové, neboť bar jako obvykle bude dobře zásoben a znamenitá kuchyně vám opět předloží chutná teplá jídla se sportovní specialitou připravenou našimi věhlasnými chicagskými šéfkuchary. Rovněž bude připravená bohatá tombola, takže naši návštěvníci se opravdu mají nač těšit.

Pořadatelství obou organizací vás všechny upřímně zve ke společnému jarnímu tréninku a sportovnímu poťachu. A při dobré náladě podpoříte současně i Spartu Chicago, jejíž rozšálý program v kopané upínající se z valné části na podchyzení mládeže, vyžaduje značné finanční náklady.

Vždyť, jak jistě víte, Sparta A.B.A. je nejstarším klubem ve státě Illinois, který vykazuje nepřetržitou činnost po celých 70 let. Můžeme bez nadsázky tvrdit, že je nejstarším klubem v USA, propagujícím českou kopanou.

Slavnostní rámeček našeho jubilejního večera s mnoha vlivnými a důležitými osobnostmi ve sportu a politice se vám bude jistě líbit.

Víme, že v posledních letech se projevuje nezáměr veřejnosti o taneční a společenské večírky, které mají velice slabé návštěvy, takže mnohé organizace a kluby přestaly tyto večírky pořádat. Obracíme se proto dnes na naše sportovce, příznivce sportu a přátele, aby dokázali, že naše sportovní rodina je stále jednou velkou čs. exilovou složkou, která je věrná, sjednocená a nedělitelná.

Nuže: na shledanou dne 23. března 1985 v sále American Legion v Cicero. Začátek v 8 hod. večer. Vstupné \$7.00. Rezervace stolů: volejte ☎ 749-1459 / J.V.Gregor/.

Za Spartu A.B.A. a Svaz čs. sportovců v Chicagu
Sava Roknič

Končím heslem: Ať vítězí dresy rudé, Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK.

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

Mistrovství Evropy v lehké atletice

Evropští lehcí atleti uspořádali svůj halový šampionát v Aténách. Remigius Machura vyhrál vrh koulí výkonem 21 metr, 74 cm. Patrně největším překvapením bylo vítězství Holanďanky Nellie Coomanové v běhu na 60 metrů nad favorizovanou Východní Němkou Marlies Goehrovou. Čas vítězné Coomanové - 7 celých, 10 setin vteřiny. Ve skoku o tyči si vedl podle očekávání nejlépe Sergej Bubka ze Sovětského svazu, který zdolal výšku 570 centimetrů.

Královna sportu lehká atletika nezahálí ani v zimě. Mezinárodní halové závody jsou v proudu jak v Evropě, tak v Americe. V Dallasu vytvořila olympijská vítězka, Valerie Brisová-Hooksová ze Spojených států, nový světový halový rekord v běhu na 440 yardů časem 52 celých, 99setin vteřiny. Ve skoku dalekém vyrovnala Východní Němka, Heike Drechslerová-Dauteová v Seftenbergu svůj vlastní světový rekord výkonem 699 centimetrů. Jiný Východní Němec Ulf Timmerman, překonal nejlepší evropský halový výkon sovětského reprezentanta Sergeje Kasnauskase ve vrhu koulí výkonem 21 metr, 87 centimetrů. Na závodech v Dallasu vyhrál čtyřnásobný olympijský vítěz Američan Carl Lewis, běh na 60 metrů časem 6 celých, 10 setin vteřiny, jeho sestra Carol Lewisová, skočila do dálky 678 centimetrů. Američan Roger Kingdom zaběhl 60 metrů překážek za 6 celých, 87 setin vteřiny a jiný reprezentant Spojených států, Steve Scott, vyhrál běh na jednu míli časem 3 minuty, 58 celých, 92 setiny vteřiny. Závod na dvě míle vyhrál v

Dallasu podle očekávání Eamonn Coghlan z Irksa, který zaznamenal čas 8 minut, 20 celých, 84 setiny vteřiny. Zola Buddová, která se přestěhovala z Jihoafrické republiky do Velké Británie, zvítězila v mistrovství Jižní Anglie v přespolním běhu v Ipswichi s náskokem téměř dvou minut před druhou závodnicí.

Nejllepší američtí lehcí atleti, kteří se neúčastnili nedávných prvních Světových halových her v Paříži, pokračují v tradičním zimním turné po Spojených státech. Na halových závodech v Rosemontu ve státě Illinois zaběhl Harvey Glance padesát metrů za 6 celých, 44 setiny vteřiny. Padesát metrů překážek žen vyhrála Stephanie Hightowerová časem 6 celých, 88 setin vteřiny. Carol Lewisová skočila do dálky 661 centimetrů. V běhu na jednu míli porazil Irčan Coghlan Američana Scotta časem 3 minuty, 57 celých, 25 setin vteřiny, o 8 setin vteřiny.

Tenis

Ve finále mezinárodního tenisového turnaje žen série VIRGINIA SLIMS v Key Biscane na Floridě porazila Američanka Chris Evertová-Lloydová bývalou čs. reprezentantku Martinu Navrátilovou, hrající nyní za Spojené státy, 6:2 a 6:4. Chris Evertová po zápase prohlásila, že v tomto utkání zahrála nejlépe v celé své dlouhé tenisové kariéře. Prolomila podání Navrátilové hned v první a třetí hře prvního setu. Evertová řekla novinářům, že po vítězném setu začala mít o konečný výsledek střetnutí trochu obavy, protože si nebyla jistá, zda vydrží hrát tak skvěle po celý zápas. Evertová posledních 13 utkání s Navrátilovou prohrála; naposled ji před uplynulým víkendem porazila v r. 1982 ve finále mistrovství Austrálie. Střetnutí trvalo 66 minut

a Navrátilová v něm prohrála ve dvou setech poprvé od r. 1981. Navrátilové se podle jejích vlastních slov nedařilo první podání. Ve finále mezinárodního tenisového turnaje mužů ve Filadelfii zvítězil Američan John McEnroe nad nadějným československým reprezentantem Miloslavem Mečířem 6:3, 7:6, 6:1. Teprve dvacetiletý Mečíř získal druhou cenu v hodnotě 27 tisíc dolarů zcela zas-

louženě. V semifinále dokázal vyřadit Američana Jimmyho Connorse 5:7, 6:4 a 6:3. Mečíř po tomto utkání prohlásil, že před deseti lety byl pro něj Connors hrdinou, a nyní může na Connorse pohlížet jako na normálního člověka. Ve finále čtyřhry porazili Švédové Mats Wilander a Joakim Nyström polsko-americkou dvojici Wojtek Fibak - Sandy Mayer 3:6, 6:2 a 6:2.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem jeho četným přátelům a známým v zármutku oznamujeme, že nám náhle odešel na věčnost můj milovaný otec, náš dědeček a tchán, pan

JAROMÍR ŠPAČEK

býv. zaměstnanec firmy „Motorola“
ve Phoenix, Arizona

Narodil se 30. listopadu r. 1921 na Ostravsku v Československu a po dlouhá léta pracoval a žil v chicagské oblasti. Proto byl také znám téměř ve všech krajanských a exilních kruzích.

Protože se necítil v posledních asi dvou letech zdrav, odešel nedávno předčasně do důchodu. Odjel si proto odpočinout na svou lesní chatu v Bracebridge do kanadského Ontaria, severně od Toronta, ale v sobotu 2. března 1985 se mu srdce náhle zastavilo.

Rozloučíme se s ním v sobotu 9. března v 10:30 hod. dopol. v obřadní síni Marikova pohřebního ústavu v Berwynu - (6507, W. Čermák Road) - a odtud jej doprovodíme do obřadní síně krematoria Woodlawn hřbitova.

Děkujeme všem, kdo si na našeho drahého zesnulého s námi vzpomenu modlitbou, či aspoň v tichém zamyšlení.

Barbora STANLEY s manželem Davidem, dcera;
Bryan STANLEY, vnuk.

*Serving your
family's financial needs
for over 60 years*

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1003 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60646
PHONE: 442-5700

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Schůze ředitelstva Národního svazu českých katolíků

V sobotu 2. března v 8 hod. večer se konala v chicagském Velehradu schůze ředitelstva NSČK.

Schůzi obratně řídil předseda Svazu br. Václav Hyvňar z Clevelandu, O., který přivítal přítomné, zvláště milého našeho čestného předsedu njd. biskupa Johna L. Mořkovského, který mezi nás přijel oslavit 100. výročí příchodu Českých benediktinů do Chicaga.

Všichni na schůzi přítomní se ve 2 hod. odpoledne zúčastnili slavné mše děkování v kostele sv. Prokopa v Chicagu, kterou Otcové benediktini zahájili letošní stoleté jubilejní oslavy založení svatoprokopského kláštera. Účastníci mše svatě se potom setkali se známými z bývalé české osady sv. Prokopa, z nichž některé již léta neviděli, a s návštěvníky někdejších českých nedělních bohoslužeb, které tam přes dvacet let sloužil Otec Vojtěch Vít, O.S.B., nynější kaplan NSČK. Hlavním celebrantem byl Njd. Otec arcibiskup Daniel Kučera O.S.B. z Dubuque, Iowa.

V 6:16 P.M. sloužil naši pravidelnou mši sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Cie-

eru, Njd. Otec biskup Mořkovský, který nám upřímně otcovsky promluvil do duše. Koncelebrovali s ním Otec Vojtěch Vít, O.S.B. a dp. Peter Esterka, který přijel z Minnesoty, aby se podílel na zahájení benediktinských oslav a zároveň, aby se zúčastnil svazové schůze.

Kromě úředníků a ředitelů z řad laiků se schůze Svazu zúčastnili: Njd. Otec biskup John L. Mořkovský, Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan NSČK, dp. Francis T. Příbyl, kaplan chicagského distriktního svazu čes. katolíků a dp. Peter Esterka, profesor na College of St. Catherine v St. Paul v Minnesotě. Omluven byl Njd. Otec arcibiskup Daniel W. Kučera, O.S.B., Ph D. a Njd. Otec opat svatoprokopského kláštera Valentine Skluzáček, O.S.B. Oba měli též večer jiné závazné povinnosti.

Po zprávách úředníků byla na schůzi především probírána otázka velmi potřebné a nutné pomoci římskému Nepomucenu, která v letošním jubilejním svatometodějském roce by měla být provedena formou spontánně jednotně organizované sbírky.

Je křesťanskou povinností nás, kteří žijeme ve svobodném světě, starat se o plynulý chod Nepomucena až do doby, kdy naše rodná země bude opět

svobodná a její komunistickou diktaturou a sociální diskriminací utmáčení věřící občané, prošli těžkou zkouškou moderního pronásledování. budou moci znovu volně dýchat. Nepomucenum musí nadále být domovem našim bohoslovcům a zároveň musí zůstat symbolem naší kulturní příslušnosti ke křesťanskému Západu a je nadějí návratu svobody do naší vlasti a tím i práva svobodně vyznávat víru a veřejně pěstovat křesťanskou kulturu. Pro nás a naše pronásledované bratry a sestry ve víře doma je i viditelným znakem spojení se sv. Otcem, Kristovým náměstkem.

Dále se probírala otázka společně organizované národní pouti do naší Národní svatyně ve Washingtoně D.C. u příležitosti svatometodějského roku a o nejvíce vyhovujícím datumu: Zvláště v letošním jubilejním metodějském roce, bychom tam měli společně putovat, abychom vděčně poděkovali našim svatým věrozvěstům za dar pevné víry našich předků, který se i my snažíme věrně odevzdat generacím nastupujícím.

Další informace o návrhu pořádání pouti do Národní svatyně ve Washingtoně D.C. a její datum uveřejníme co nejdříve na stránkách „Svazové hládky“, kterou laskavě sledujte.

Bratr předseda nás informoval o zlepšení situace ve vysíláních rozhlasové stanice Svobodné Evropy v Mnichově, o které po dlouhou dobu jménem Svazu spolu s jinými usiloval. Nové vedení radia SE je příznivě nakloněno náboženskému vysílání do našeho rodného domova a slibuje jeho rozšíření, poněvadž události v Polsku je přesvědčily o síle křesťanského náboženského přesvědčení.

Byla též zmínka o organizovaných poutích v letošním jubilejním roce do Říma - a to pouti 2.-9. srpna, k níž je přihlášeno především hodně účastníků z Evropy i z Austrálie, a potom o pouti všeslovanské v říjnu za účasti věřících příslušníků všech slovanských národů ze všech zemí na světě.

Schůze byla ukončena společnou modlitbou za v Pánu zesnulou obětavou a svazové práci oddanou sekretářku Albinu Markovou, od jejíhož odchodu na věčnost uplyne letos v dubnu už celý rok.

Účastníci se pomalu rozcházel domů a mnozí zůstali ještě dlouho v přátelském rozhovoru při pohostění, které jim připravili domácí členové chicagského „Velehradu“.

ZPRÁVY Z ČSNRA Z WASHINGTONU THE AFRICAN CRISIS

Koncem ledna t.r. a počátkem února State Department a Bílý dům uspořádaly informativní konference o hospodářské situaci v Africe, o hladomoru v Etiopii a o americké politice vůči Jižní Africe. V Bílém domě uvodní slovo měl Vice-president George Bush, který plánoval cestu do Afriky za účelem osobního zjištění tamní situace. Dalším řečníkem byl Assistant Secretary of State, Chester Crocker. Na State Departmentu celkový přehled o americké politice vůči Jižní Africe podal James K. Bishop, Deputy Assistant Secretary, Bureau of African Affairs. O finanční a jiné pomoci postiženým státům v Africe mluvil Timothy Knight. O pomoci africkým uprchlíkům podal referát F. Allen Harris.

* * * * *

"NATIONAL ENDOWMENT FOR DEMOCRACY"

V důsledku zájmu různých organizací o program, vyhlášený prezidentem Reaganem v britském parlamentu v červnu r. 1982, uspořádal State Department zvláštní konferenci, na které promluvili Carl Gershman, president nadace National Endowment for Democracy a Marc Plattner, Director „Research and Program Development“ této nadace.

National Endowment for Democracy je soukromá nadace, se sídlem ve Washingtoně, jejíž finanční prostředky jsou určovány Kongresem Spojených států. Jejím účelem je přidělovat finanční prostředky na programy nevládních organizací, které mají za cíl podporovat demokratické instituce v zahraničí a demokracii vůbec. Nevládní organizace, které o přiděl fondů žádají, musí být známé svou činností, musí mít pravidelnou revizi účetnictví, jejich program musí být řádně vypracovaný, jak po stránce programové tak po stránce finanční. Dotace jsou většinou jednorázové a nadace nehradí výlohy, spojené s přípravou a

vypracováním programů. V minulém roce poskytla nadace fondy různým organizacím na podporu programu jako: zřízení **Střediska pro politická studia v Guatemale**; **ženské organizace v Argentině** pro program občanské nauky; **Columbijské univerzitě** na program nazvaný: „International Human Rights Law Student Internships and Exchanges“; dále „**Afghanistan Relief Committee**“ na znovuotevření škol ve středním Afghánistánu, který je pod kontrolou rezistenčního hnutí; **Committee in Support of Solidarity** pro distribuci knih a vydání dokumentární knihy o Solidaritě v českém, maďarském, ruském a ukrajinském jazyku; **International Freedom to Publish Committee** na knižní výstavu v Moskvě v r. 1985; **U.S. Committee for the Fifth Sakharov Hearings** na serii „hearings“, které se budou letos konat v Londýně; **The Cuban American National Foundation** se sídlem v Evropě, pod vedením Armando Valladaresa, kubánského básníka, který strávil 22 let v kubánských vězeních; **Freedom House**, pro jejich program ve státech Třetího světa; na vydávání časopisu „**The Chinese Intellectual**“, který je určen pro více jak 15.000 čínských studentů, kteří studují na Západě, a pod.

* * * * *

Konference o lidských právech v rámci CSCE v Ottawě a Kulturní fórum v Budapešti

V rámci t.zv. „CSCE process“, bylo uskutečněno několik sešůzek s vedoucími úředníky State Departmentu ve věci konference o lidských právech, která se bude konat v Ottawě v květnu t.r. a Kulturní fórum, které bude uskutečněno v říjnu t.r. v Budapešti. Příslušným úředníkům byla podána řada podnětných návrhů a doporučení a pracuje se na zvláštní dokumentaci o porušování lidských práv v Československu, jak pro konferenci v Ottawě, tak pro Kulturní fórum v Budapešti.

ata

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července, 6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večerí, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tucson, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Osobnost T.G. Masaryka

(Pokračování ze str. 1)

hotheos je metronpantón, že ne člověk, nýbrž Bůh je měrou všeho. Nietzsche ponižil Boha, aby mohl být povýšen člověk; Masarykovi je to uvádět v život anarchií, šílenství a rozklad: Bůh je samo ohnisko filosofování Masarykova. Snižuje tím Masaryk člověka? Myslím, že se konec konců pozná samo jádro myslitelovo po tom, jak pojímá člověka: malodušně, nebo velkodušně? malověrně, nebo velkověrně? Věř v něho, nebo nevěř v něho? Masaryk, myslím, věř v člověka; pro můj soud a vkus, až upřílišně. Dostojevský řekl kdysi, že nejtěžší snaší člověk svobodu rozhodování, svobodu volby... Dej mu tu svobodu a složí ti ji s holestným úsměvem k nohám jako břemeno, s nímž není. Nuže, Masaryk věří, že člověk unese břemeno svobody: že je schopen sobě vládnouti. To je konec konců ten etický optimismus, který je základem jeho víry v demokracii.

„Kristus.“ píše Masaryk ve svém článku „Spisy Fjodora Michajloviče Dostojevského“, „člověku doporučil jen svobodu: s holýma rukama šel mezi lid, spoléhaje na vítězství pravdy boží, na vítězství svobody. Proto neuposlechl pokusitele, který mu nabízel své prostředky, jimiž by mohl opanovat národy. Nechtěl záz-

rakem z kamene učiniti chléb, ač věděl, že by si massy lidu tím získal, neboť psáno jest, že ne samým chlebem živ bude člověk. Odmítl i druhý zázrak, jež po něm vyžadoval pokušitel, ač věděl, že zázrakem podmaniti by si mohl zástupy. A nepřijal od zlého moc nad královstvím světa, nechtěl moci udržeti lid v pořádku.

Zázrak, tajemství, autorita jsou zajisté jediné tři síly na zemi, jimiž opanovati se dá vědomí těch „slabosilných buřičů“, jediné tyto tři síly zaručují slabosti lidské štěstí, ale štěstí vnější, ne vnitřní, vyplývající z plné svobody svědomí, podčiněného toliko „Nejvyššímu“. To je tedy Masarykova demokracie, splývající přímo s křesťanstvím; demokracie jako výraz etického optimismu: víry v člověka a v jeho svobodnou duši. „Ne César – ale Kristus“.

Nuže demokracie v Masarykově smyslu nekryje se s demokracií v západním slova smyslu, zejména ne s demokracií francouzskou: ta je původu spíše pohanského než křesťanského, dcera renaissance a t.zv. velké revoluce. A přece s touto demokracií spolupracuje Masaryk ve světové válce a po ní zavádí její formy politické u nás. Světovou válku pojal a představil nám Masaryk jako „světovou revoluci“; a její smysl vidí v boji politické demokracie západní s monarchismem střední a východoevropským. Světová válka popularisuje jaksi podle něho

poselství t.zv. velké revoluce francouzské a vnáší je do střední Evropy – přesně mluveno: vnučuje je střední Evropě. Mám své pochyby o této koncepci. Spíš než expansi demokracie do střední Evropy vidím ve světové válce srážku a boj různých imperialismů, maskovaných různým mysticismem: jeden mysticismem rasovým, druhý mysticismem náboženským, třetí mysticismem demokratickým. Ale budiž tomu tak, budiž tomu onak: tolik je jisto, že tato demokracie západní, která bojovala ve světové válce a vybojovala ji, není demokracie křesťanská ve smyslu československém, nýbrž demokracie v latinsko-římském smyslu slova. Stojím tedy nyní před otázkou všech otázek: je Masarykův poměr k západní demokracii ideový ústupek jí, nebo jen vnějšíkový kompromis, který pouští vedlejší, aby zachoval hlavní, který přijímá formy, aby je naplnil novým obsahem? Že nejde o věci vedlejší a mimotné, toho důkazem je mi sám změněný poměr Masarykův k liberalismu; prohlásil sám, že na liberalismus hledí nyní, totiž po válce světové, příznivěji. Ale vlastní odpověď na tuto otázku nemůže dnes dáti nikdo z nás; tak za sto, za dvě stě let bude to snazší. Tolik je dnes jen jisto, že Masaryk je zjev prozřetelnostný: tužby celých generací dávno mrtvých naplňuje a uskutečňuje; dovršuje jazykové, literární, politické obrození české obrození státním; v něm

se vyřešuje celý obroditelský útvar český.

Experimentum crucis čekalo v té nebo v oné formě na každého velkého myslitele. Starý Kant pokouší se překlenout propast mezi subjektivismem a objektivismem a doplnit svou subjektivnou filosofii filosofii objektivnou. Pozdní Comte buduje svou „affektivnou“ nebo mystickou filosofii a politiku a stává se tak bezděky původcem četného odpadlictví od svého směru. Masarykovo experimentum crucis bude, soudím, ještě větší a ještě složitější. Jakož jeho filosofická tvorba byla neobyčejně blízka tvorbě básnické, bude i jeho experimentum crucis příbuzno zkoušce, kterou prochází básník. Co rozhoduje konec konců o vnitřní úspěšnosti básníkově? O tom, zda nežil nadarmo? Jen to, že se život připodobní jeho dílu,

na př. jeho figurám, že je napodobí, že mu dá za pravdu. Že ti různí Wertherové a Faustové ti různí tatiči Goriotové a tatiči Grandetové, ti různí Oblomovové, Levinové a Pierrové, ti různí Stavroginové a Karamzovové, ty různé Madame Bovaryové vyskytnou se rázem v životě, každý je náhle vidí a jako takové rozpoznává, že se stávají úslovím a příslovím. Nuže, o to v podstatě půjde i v případě Masarykově; jak a pokud příští život český bude žiti filosofii a politiku Masarykovu; jak jí bude věrný; jak jí do sebe pojme a jak se do ní vtělí a vělení. To ovšem není již věc jednotlivce, nýbrž věc celého národa; a ani ne již národa dnešního v jeho empirické skladbě, nýbrž věc duší příštích a nenarozených posud.

(Zápisník II. 1928)

President TGM s předsedou vlády Antonínem Švehlou 27. května 1927, když byl ve svých 77 letech zvolen po třetí prezidentem ČSR.

Anton ŠTEFÁNEK; (*1877 + 1964)

MASARYK A ŠTEFÁNIK

(Přednášky Slovanského ústavu v Praze Svazek I. 1931.)

Solidita životnej práce Masarykovej a predvídanost' jeho do budúcnosti osvedčila sa v plnej miere počas vojny. Kladiem dôkaz predovšetkým na etickú a výchovnú stránku jeho práce a pracovnej metódy. Tak často opovrhovaná humanita, dokonca i tá judofilska, sa osvedčila v plnej miere. Semienko etickej kultúry, ktoré vložil do srdca Milana R. Štefánika, vzkličilo v mohutný strom. Mladý astronom, účinkujúci už roky pred vypuknutím svetovej vojny vo francúzskych službách, sa ochotne prihlásil k svojmu starému učiteľovi a pomáhal mu cez celú vojnu zo všetkých síl.

Masaryk dojemnými slovami hovorí vo svojej „Svetovej revolúcii“ o ňom. Na 56 miestach a zvlášť v kapitole 32. vyzdvihuje zásluhy jeho o osvobodenie národa a stvorenie Čsl. republiky. Nejdeme opisovať Štefánikove zname-

nitě vojenské služby letecké a organizačné v armáde francúzskej a jeho prácu pri formovaní legií v Rusku, Itálii, Amerike atď. Činnosť jeho vojenská bola veľká a generálsku hodnosť plne zaslúžil. V súvisi s Masarykom mňa zaujíma intímny jeho pomer k prezidentovi. Stýkal sa s ním v Paríži denne, upravoval mu cestu k ministrovi Briandovi a mnohým iným diplomatom, žurnalistom, literátom francúzskym. V Amerike získal pre Masarykove plány bývalého prezidenta Spoj. štátov Roosewelta, známeho odporcu Wilsonovho. Skrže Štefánika udržoval Masaryk styky s Vatikánom. „Syn slovenského pastora (evanjelického) pochopil dobre dôležitosť Vatikánu pro nás ve svetové válce“ (Svetová rev. str. 119). Ruský cár, u ktorého intervenovať Štefánik ohľadne organizácie českoslov. legií, posielal skrže neho Masarykovi svoje pozdravy a

žiadosť, aby pokračoval vo svojej práci. Zkrátka, Štefánik bol pravou rukou Masarykovou vo všetkých dôležitejších otázkach propagačných a organizačných. „Za pobytu v Paríži jsem se stýkal se Štefánikem denně, často spolu s Benešem. Měl jsem příležitost všecky poměry a osoby ve spojeneckých zemích, pro naše hnutí důležité, probrat a ustanovit se na podrobném plánu pro další akci v budoucnosti.“ (Str. 118.) „Štefánik naší věci svou propagandou velmi prospěl. Zjednal si záhy v Paríži okruh přátel a etitelů; propagandu vedl více po způsobu apoštola nežli diplomata a vojáka...Vzpomínám-li na něho, vždy mi vyvstane v paměti obraz našeho slovenského dráteníčka, putujícího světem; jenže tento Slováček prošel všemi frontami Spojenců, všemi spojeneckými ministerstvy, všemi politickými salony a všemi dvory. Získal si vlivné přátele ve vojště – Foch od Štefánika po prvě slyšel o nás a našem úsilí proti Rakousku...“ (str. 119-120).

Význam spolupráce Štefánika

je pre Masarykovu misiu za hranicami obrovský. Ako podpredseda Národnej rady československej nebol iba pasívnym vykonávateľom vôle a názorov Masarykových. Nie vždy súhlasil s názormi svojho učiteľa, bol konzervatívnejší. Odmietnuť podpísať na pr. Pittsburgskú dohodu, čím zrejme vyslovil svoj odchýlny názor. Ovšem i naopak prezident Masaryk pri všetkej svojej láske ku zosnulému žiakovi a spolupracovníkovi v dobách osudových otvorene naznačuje, že Štefánik nebol vždy dost' prezieravý, na pr. voči Kolčakovi. Jednako zdôrazňuje Masaryk: „Mně osobně Štefánik měl až dojemně rád; splácel jsem mu jeho oddanost oddaností a za jeho pomoc v našem odboji jsem mu byl vděčen. Zaslouhuje vděčnosti nás všech.“ (Str. 120.)

Štefánik bol počas vojny uznaným vodcom Slovákov a interpretom československej národnej myšlienky. Tak sa mi zdá, že v snahe po naprostej národnej jednotě bol radikálnejší než jeho majster, Štefánik. Osuský, Beneš, určili názor:

„Čechoslovák, československý“ (str. 148) a bývalí Hlasisti a Prúdišti sa vyznamenali pri tvorení legií. Bohdan Pavlů, Ivan Markovič, Ján Jesenský, Gregor Tajovský, J. Országh, E. Škarvan, Vlado Hurban, J. Geryk, V. Daxner, Tvarožek, Viest' atď. zaujali v ruských legiách význačné postavenie a spolu so Štefánikom svorne odsudzovali nesmyselnú, separatistickú, zrejme protičeskú činnosť „Slovensko-ruského spolku“ (Pamäti L. Štúra str. 264). Keby boli vodcovia tohoto spolku získali vrchu, nebolo by dnes svobodného Slovenska.

Zvláštnej spomienky zasluhuje Bohdan Pavlů, ktorý podobne ako nedávno zosnulý Jaroslav Vlček, bol narodený z českých rodičov na Slovensku, vychovaný na stredných a vysokých školách českých. V Rusku zaujal vysoké postavenie civilného správca legií; on bol bezprostredným a možno smelo povedať veľmi šťastným vykonávateľom Masarykovej politiky v Rusku.

„Sborník přednášek o T.G. Masarykovi.“

JO KARU D

STALO SE V ADVENTU

(Pokračování z min. čísla)

Stala se zvláštní věc. V pátek v podvečer se ve vsi objevil černý tatraplán. Kdo jiný jezdí černou tatroou než noví páni z okresu? Anebo snad až z kraje? Či dokonce z Prahy?

Viděli, jak vůz zastavil na návsi. Vpředu šofér a dva muži vzadu. Nikdo z vozu nevystoupil, ale mohli pozorovat, jak se ti cizí muži rozhlížejí po staveních. Jen klubko kluků se odvážilo přijít blíž. Ti potom vyprávěli, že jeden z těch dvou ukazoval k Hanouskově chalupě. Anebo to také mohlo být k Bočkově. A přece jen spíš k Hanouskově, protože Hanousek je jejich člověk. Když odjížděli, minuli starostovo stavení. Ale ti, kteří bydlí na konci obce, říkali, že zastavili ještě jednou. Kajetán, Palec, Mikovec a Vlach to vyprávěli všichni stejně, že černá tatra se zastavila před kostelem.

Čihoštský kostelík s farou stojí na vršku na samém kraji vsi a odtud se potom cesta svažuje dolů ke křižovatce se silnicí. Černá tatra prý stála u kostela celých pět minut. Nejméně pět minut.

Proč? Proč vlastně? Na otázku hledali marně odpověď. Když odjížděli, Vlach za nimi poslal svého nejstaršího a ten viděl, že auto rychle ujíždělo pryč už bez zastavení. Prohlédli si tedy jen náves a kostel. Ze všeho nejvíce kostel. Zvláštní.

Zvon na věži je zval k bohoslužbě. Přestali se dohadovat a šli dovnitř. U kostelních vrat si pečlivě otřeli boty o rohož. Usedli na svá místa v lavicích vedle svých žen v květovaných šatech. Poklekli, když vstoupil farář v průvodu ministrantů. Zazněl zvonek a zavonělo kadidlo.

Farář je statný člověk. Ne tak velký, jak se zdá, když stojí před oltářem. Má širokou, dosud mladistvou tvář a mírně zvlněné tmavé vlasy. "Máme hezkého faráře," říkaly ženské, když k nim přišel ze Zahrádky. Je jako jeden z nich. Zastaví se se sousedem na sadu a pohovoří s ním. Zajde i do hospody a neodmítne skleničku, když mu někdo dá nalít. Ví, že by ho urazil. A s kluky na podzim pouští draky. Jednou přinesl klubko, jaké neměl nikdo druhý. Pěkný tenký voskovaný provaz a vyrobil lepenáka, který lítal ze všech nejvýš. Pojďte prý, kluci, zkusit, jak táhne! I kosu dovede vzít do ruky. Trávu na farské zahradě si kosí sám a o žních se zastaví u sekáčů a prý: "Půjčte mi na chvíli hrabici, ať zkusím, zda to ještě dovedu." Takový je čihoštský farář.

Mše postupuje obvyklým pořádkem. Teď je třeba pokleknout a pokřížovat se; ústa skoro automaticky odříkávají slova modlitby a neohebné ruce listují v ohmataných zpěvnících. Maria Panno, milosti plná, požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný je plod života tvého.

Duch je však příliš roztěkaný, než aby mohl setrvat ve zbožném rozjímání. Jiné myšlenky se honí hlavou. Černá tatra připomněla, že tahle obec nezůstane výjimkou. Že opět někdo přijde s požadavkem, který nesnese odmluvu. Proti němuž není odvolání. Jemuž se nelze bránit, nad nímž si lze nejvýš zoufat. Jako děkančický Matějček.

Nedávno přišla vyhláška, že je nutné odevzdat všechny zbraně. Hrozila vysokými tresty tomu, kdo neuposlechne. Nikdo se nepřihlásil. Nikdo neodevzdal a chlapi jistě mají doma pušky. V pětáctyřicátém tímhle krajem táhla prchající vojska. Podél silnice rezavěly rozbité automobily, příkopy byly plné papírů, odhozených plynových masek, plechových šálků a polních lahví se zbytky pálenky. A zbraní i s municí. Zbraně si odnášeli domů ze všeho nejdříve. A pak odmontovali z rozbitých vozů tachometry a pneumatiky. Jednou se budou hodit. Boček přinesl domů pancéřovou pěst a Bočková s ní šlouchala brambory prasatům, že prý se ta věc na to ohromně hodí. Celá ves se jí smála. A tenkrát došlo také k neštěstí. Děti našly granáty a Vaškovi Zárubů jeden vybuchl v ruce a utrhl mu ji až k lokti. Byla to doba radosti a jášání, že už je konečně mšr, a Vašek se stal nadosmrti mrzákem. Zbraně z těch dob jsou jistě poschovávány po chalupách, anebo zakopané na tajném místě. Děkančický Matějček měl jistě také pušku z těch dob.

Neuved nás v pokušení, ale zbav nás všeho zlého a odpusť

nám naše viny...

Co bude, Pane Bože? Co na nás ještě přijde?

Farář je náš člověk, to je pravda, ale ani on nepomůže. Ani on neřekne. Mluvili s ním. Je družstvo dobrá věc nebo špatná? Pokrčil rameny. Ani on neví, jako oni.

Staré lavice zavržaly, když dav poklekl.

Jirsa zaslechl tiché bolestné vzlyknutí a těžký dech své ženy, která klečela po jeho pravici. Její těžké tělo na silných vodnatých nohou jen s námahou se udrželo na úzkém prkénku klekátko. Hospodář se zadíval do bledé uvadlé tváře své ženy. V upracovaných rukou držela modlitební knížku. Jirsa cítí měkkost jejích boků. V černém hedvábném šátku s rudými květy vyhlíží blahobytně, jak se sluší na selku z Jirsova gruntu, největšího ze vsi. Takhle se spravila po prvním dítěti. Na stáří jí otekly nohy a zkrátil se jí dech. V noci se dusí a nařiká ze spaní, práce ji unavuje. A byla to ženská jako vítr, dobrá hospodyně na Jirsově gruntě. Bez ní by to nebyl první statek ve vsi. Přinesla do hospodářství dvacet tisícovek na knížce v ledečské záložně a žádná práce pro ni nebyla příliš těžká. Ne, hezká nebyla nikdy. Ani tenkrát ne, když si ji ještě jako Aničku Vojtěchovskou, první nevěstu z Kynic, bral. Přinesla svých dvacet tisíc, a to bylo víc než pohledná tvářička.

Místo po hospodářově levici je prázdné. Zvolna a s nechutí se ohlédne dozadu, kde jsou lavice otřískanější a jejich barva více oprýskaná. Jsou hustěji obsazené než zde vpředu. Tam sedí Václav s Vránovic Slávkou. Ne po otcově boku, jak by se slušelo, ale tam vzadu mezi chudinou, s holkou toho kozičkáře Vrány, který má kousek pole u lesa, kde roste žito jako tráva. A ještě má to pole jenom zpachtované od obce.

Pane Bože, co bude? Co ještě na nás přijde?

Domkář Vrána se dal jednou slyšet, že by to vlastně bylo dobré, kdyby všichni společně měli traktor a krávy mohly zůstat ve stáji. Jak že mají dávat dost mléka, když je musí zapřáhat do pluhu? A sekačky kdyby prý byly společné. A secí stroje a samovazy. A dělat na dlouhých rovných lánech je prý něco docela jiného než na cípu pole, kde se sotva s potahem otočíš. To věřím, že by to bylo lepší než na cípku hubeného pole u lesa, které navíc Vránovi neříká pane. Ale pro koho by to bylo lepší? Ty řeči se dají hezky poslouchat. Ale sedláci z velkých gruntů přece nepůjdou do spolku s chalupníky. Ani kravičkáři se nespojí s těmi, kteří nemají vůbec nic, leda velkou hubu. Tak je to, sousede Vráno, proč zrovna ti chtějí nejvíce družstvo, kteří sami nic nemají?

Přitom Vrána není z těch nejhorších. Vždycky ho měl za slušného člověka a dobrého hospodáře. Vrána by sám nešel s takovými, jako je Hanousek. Nebo Podolák, Rudolf a Vovíz. Co nejvíce Jirsa proti Vránovi má, je jeho Slávka. Ze se zrovna do ní musil jeho Václav zakoukat.

Dědictví otců zachovej nám, Pane...

Starý Jirsa se pokouší zpívat s ostatními. Ale hlas se mu láme, slyší sám, jak zpívá falešně a umlká. Podívá se na ženu vedle sebe, na její bledý obličej s drobnými krupěmi potu na čele.

Dědictví našich otců je půda. Stará rodová půda. Naše nezadatelné právo. Majetek posvěcený prací generací. Zdálo se mu, že zpěv a modlitba odplavují jeho starosti a úzkost. Začal věřit, že věci nedojdou tak daleko, jak se obával. Je ale třeba se bránit. Cítil se náhle dost silným, aby se mohl postavit těm, kteří by ho chtěli o jeho majetek připravit. Není přece sám. Jako on smýšlejí všichni. Skoro všichni.

Dav naposledy poklekl při velkém pozdvihování a mše rychle končí. Lidé povstávají a kupí se u východu jako včely na česně. Ti, co vyšli nejdříve, postavají před kostelem a čekají na ostatní. Hospodyně spěchají domů chystat nedělní oběd, muži jdou do hospody.

A znovu někdo začal o černém automobilu, co byl v pátek ve vsi.

"Měli bychom se dohodnout, že nikdo nepodepíšeme. Slibit si to a dodržet slovo. Bránit se tím, že budeme jednotni. Že nikdo z nás neporuší úmluvu," řekl Málek a rozhlížel se po tvářích kolem sebe. Čekal na odpověď. Teď by měli všichni spojit své ruce a vyslovit slib. Starý Jirsa ví, že by se to mělo udělat, ale nepodává svou dlaň jako první. Ani nikdo jiný. Málek marně čeká na odpověď. Všichni mlčí.

(Pokračování přístě)

Pozvání na výroční schůzi Distriktního svazu ČK v Chicagu

V neděli 17. března 1985 ve 2 hod. odpoledne ve společenské místnosti osadní školy Blahoslavené Anežky na Central Park Ave. a 27. ul. v Chicagu se koná výroční schůze Distriktního svazu českých katolíků, který je místní chicagskou odbočkou Národního svazu českých katolíků.

Po schůzi budou promítány světelné obrazy a podáváno občerstvení.

Všichni, kdo se zajímáte o činnost naší zdejší národní křesťanské větve, jste srdečně zváni. Vítané jsou Vaše návrhy na rozšíření a oživení naší práce. Přiveďte mezi nás své známé a ty, kteří mají o práci zdejšího Distriktního svazu českých katolíků zájem.

Rev. Francis T. Příbyl,
kaplan
Elsie Nevšimal,
úřadující předsedkyně
Mary Feipel
dopisující tajemnice
Františka Uhlířová
zapisující tajemnice
Otilie Hovorka
pokladní

ANNOUNCEMENT AND INVITATION

to the Annual meeting of the Chicago District Alliance of Czech Catholics.

The meeting of the District Alliance will be held Sunday March 17, 1985 in the social room of BL. Agnes School 2647 So. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Meeting will begin at 2:00 P.M. Our clergy, delegates and members of our Catholic societies and all our good people of good will are cordially invited to attend this meeting.

After the meeting refreshments will be served and slides will be presented - (courtesy of Mr. John Liskovec).

Rev. Francis T. Příbyl
Chaplain
Elsie Nevšimal
Vice-president
Mary Feipel
Corresponding Secretary

KLUB DOMOV

Schůze Klubu Domov, která se měla konat v pondělí 11. března 1985 v místnosti Mid America Savings v Ciceru se překládá na pondělí 25. března na 7 hod. večerní do místnosti chicagského Velehradu.

Toto je předběžné sdělení - schůze bude v novinách ještě ohlášena.

Předsednicí vo
Klubu Domov z NSČK

Josef Škvorecký

Seifert from up close

(Conclusion from last issue)

Shortly after the detention of Ms. Šiklová, Ludvík Vaculík and others, one Mr. Jan Pilař with two other gentlemen came to visit the poet in his apartment. Mr. Pilař is the editor-in-chief of the Writers' Union publishing house and a notorious figure of the Prague cultural **demi-monde** on whom I modelled the character of the „Chief” in my novel **Miss Silver's Past**. His two companions on that occasion, turned out to be high-ranking police officers, and the outcome of the visit was Seifert's first heart attack. Three years later, in October 1984, the same Jan Pilař came again - no real-life Miss Silver had the guts to do him in, unfortunately - unaccompanied this time, to tell the poet, on behalf of the Writers' Union (of which Seifert is not a member), that he had received the Nobel Prize. At practically the same time, samizdat and emigré editions of Seifert's works were still routinely confiscated during house-searches of political suspects and the collection of materials found in Ms. Šiklová's garage was still held by the Ministry of Interior as a **corpus delicti** of criminal activities. And while the cops busied themselves collecting Seifert's books as evidence, there were three official Prague editions of the poet's works on the market. All of them tampered with by the censors and all of them published uncensored, years ago in the Padlock series and by emigré firms. The memoirs **All the Beauty of the World**, for instance, was published by the Sixty-Eight Publishers in Toronto, almost two years before it appeared in Prague there with quite a few passages and some names deleted, e.g. that of Milan Kundera among others. There are indications that the numerous emigré editions smuggled into the country and met with a tumultuous readers' demand were such an embarrassment to the establishment that it grudgingly gave in and approved the printing of a few titles.

The poet was taken by surprise. „Isn't that awful?” he asked Ludvík Vaculík after confiding to him that the Union's publishing house was going to do the **Picadilly Umbrella**. Clearly he did not feel at ease to join the ranks of the approved ones while most of his friends continued to be banned, and to appear on the same publisher's list with hacks who, on government orders but with envious initiative of their own, expelled from the writing community Milan Kundera, Ludvík Vaculík, Václav Havel, Ivan Klíma and countless others.

The Swedish Academy has twice presented the rulers in the Soviet empire with dilemmas: when they gave the prize to Pasternak and to Solzhenitsyn. The Soviet government solved the dilemma simply: they called the Stockholm decision political provocation, condemned the two laureates as enemies and traitors of the people, forbade one to leave the country and deported the other. A nice, Stalinist, clear-cut solution. Also boring. The Czech government wriggled out of the mess in a far more amusing way.

When, via the Voice of America, Radio Free Europe and the BBC Czechoslovak Service the bombshell of the Prize descended upon Prague, the authorities could not make up their minds what to do. For several days, while meetings were held in the corridors of power, nothing but identically worded five-liners appeared in various papers stating the fact and refraining from comment. A few booksellers did not wait for instructions and displayed Seifert's photographs in their shop windows; these were promptly removed by the cops. Eventually, at long last, the bosses decided to take the existence of the damned prize into account and a cautious commentary appeared in the Party organ **Rudé právo** on October 13. It noted that, as a poet and as a citizen, Seifert was not easy, was even controversial, but the importance of his work for our poetry was indisputable.

To put a smokescreen around the shameful treatment of the poet during the past decade, **Rudé právo** then went over to attack. On October 19 it printed a letter by the Czechoslovak ambassador to Paris entitled „The Nobel Prize Manipulators” in which the envoy, displeased with the way the French press discussed the events surrounding the award in Prague, accused the journalists of „attempts...to misuse the name of our poet in their slanderous attacks on our country and make his name into a weapon in the psychological war against the socialist countries!”

It was not true, he asserted, that the poet was subjected to chianery; on the contrary, his work was held in high esteem and president Gustáv Husák himself had congratulated him on the occasion of his eightieth birthday three years ago. ***

And that was the truth. Yet not the whole truth and nothing but the truth. When he turned eighty, Seifert received hundreds upon hundreds of letters from readers all over Czechoslovakia. Among them also two brief official congratulations signed by the President and by the Prime Minister. Since there were so many well-wishers, the poet could not answer them all by individual letters and decided to place a printed acknowledgement in the cultural sections of the daily papers. However, it turned out that no paper had room for such an item. The poet tried a paid advertisement: the classified ads columns, however, were also overcrowded. But Seifert persisted, meetings had to be held, and after two weeks permission of the ad was finally granted. Shortly afterwards two colonels of the secret police came unannounced to see the poet and tried to convince him that, in addition to the ad, he should print another announcement thanking specifically the President. They had the text with them, all the poet needed to do was to sign it. Seifert argued that the President was included in the ad which thanked **all** his readers, Communism, however, was never egalitarian and the colonels insisted on a special treatment for the most equal. A heated ideological debate developed in the course of which the stubborn egalitarian collapsed and eventually signed something which he later could not recollect. His health rapidly deteriorated and he went back to the hospital with another heart attack.

In his article about the „Nobel Prize Manipulators” the Ambassador did not mention any of these circumstances. ***

In the next few days the government went to great lengths to present the laureate, both to their subjects and to the West, as their man. The person chosen as spokesman was a hack by the name Ivan Skála. In militant tones he announced on the Prague TV that „We shall not permit anybody to take Seifert from us.” Thirty years earlier, the same Ivan Skála, writing in the Party cultural weekly **Tvorba**, condemned in militant tones one of Seifert's masterpieces, *The Song of Viktorka*, and proclaimed that its author „had no right to use the honorable title of poet.”

As soon as Jan Pilař left Seifert's hospital room, after officially congratulating him on the prize, two secret policemen in white doctor's coats seated themselves in front of the door and began checking the identity cards of readers who came to pay their tribute to the laureate. In Stockholm, in early December, the Nobel people threw a party at a local Czech restaurant in honor of Seifert's children Jana and Jaroslav who arrived from Prague to accept the prize on behalf of their father. They were to meet the press at the party; however, the journalists waited in vain as neither Jana nor Jaroslav materialized. That restaurant is the haunting place of many Czech and Slovak emigré intellectuals and that evening many were present, including myself. It leaked that the poet's children had been warned by the Czechoslovak ambassador that if they decided to attend they would have to „face the consequences” once back in Prague.

They are now back in Prague. I wonder what the next step will be in the **dance comique** around the 1984 Nobel laureate. ***

But, in a way, these about faces and somersaults were to be expected. Jaroslav Seifert has become an anathema to everything communist mythology holds sacred and at the same time his -- popularity the approximate equivalent of American movie star worship -- his venerable age and unshakeable courage have made him into a kind of untouchable national saint. Of the great Czech communist poets born around the turn of the century - S.K. Neumann, Jiří Wolker, Vítězslav Nezval, Vladimír Holan, František Halas, Josef Hora and František Hrubín - he was the only genuine proletarian, the son of a factory blacksmith; the rest were bourgeois pinkos and parlor reds. In the euphoria after the 1917 Russian revolution they all joined the social democratic splinter group which became the Communist Party and they all, in different degrees, diligently produced „proletarian poetry”, sometimes with artistic results one can expect of such endeavors, sometimes creating poems of charm, sincerity and enduring value. But Jaroslav Seifert -- unlike the leading personality of the group, S.K. Neumann, whose method of learning about the Soviet Union was purely deductive and who later would pass sharp judgement on the truthfulness and accuracy of André Gide's book on Russia without ever bothering to visit the land of his many encomiums -- chose the inductive method based on observation of facts, travelled to Moscow as early as 1925, and to make sure he saw right made another trip a couple of years later. Then he came to a conclusion which he never changed; never **had** to change because the events of the next half a century of his long life have borne him out. In 1929 Stalin's Prague agent Klement Gottwald grabbed power in the Communist Party and effected its „bolshevisation”, i.e. changed it from a relatively independent Marxist organization to a totally subservient subsidiary of the Kremlin. On Seifert's initiative, seven prominent communist writers issued a manifesto in protest against the ominous development. Five of them soon let themselves be bolshevised i.e. recanted and humbly returned to the deadly embrace of Gottwalds. One quarter of a century later the deadliness ceased to be metaphorical: by then Gottwald was president, sent eleven of his life-long friends and comrades to the gallows in the Slánský trial and one year later followed them to hell himself; he died of the „Moscow Flu” only two weeks after Stalin.

Two signatories of the 1929 manifesto did not withdraw their names from the document and were duly expelled from the Party: Josef Hora and Jaroslav Seifert. Both joined other leftist parties, Hora the Czech Socialists and Seifert the Social Democrats. Ideologically, the Czech Socialists were more objectionable as they were mostly petty-bourgeois nationalists. But, then, Hora was no proletarian, whereas Seifert was. The approved personal development of a proletarian was from the confusion of social democracy to the enlightenment of communism. To take the reverse route was unheard of. Seifert thus became a walking collection of gravest sins: instead of believing the revealed religion about Russia and its revolution, he -- like a doubting Thomas -- went and put finger into the side of bolshevik Russia. Many, of course, did a similar thing, but once back home they accepted the game of the Emperor's new clothes, which Seifert refused to do. Then, instead of restricting himself to discussions of Party issues behind the Party's closed doors, he seduced six other comrades, went public, and rather than recant and receive absolution, he persisted in his heresy. Finally he ceased to be a communist entirely, rejoined his working-class dad's old party, befriended many non-communist poets including Catholics and joined the ranks of the admirers of Thomas Garigue Masaryk, another failed proletarian who wasn't even a socialist, wrote **The Social Question**, one of the earliest criticisms of Marxism, conceived the idea of the Czechoslovak republic in Washington under the guidance of American history professors, sent the Czech Legions all over Siberia to fight Lenin's Bolsheviks, and married Charlotte Garrigue of New York: an American!

VOICE OF THE NATION

ARCHDIOCESAN FINANCIAL REPORT: EXPENSES RISING FASTER THAN INCOME

Office of the Archbishop

The Roman Catholic Archdiocese of Chicago today released its audited financial report for fiscal 1984, revealing that while the Archdiocese continues to operate in the black, the "excess of revenue over expense in 1984 is only one-half of the 1983 excess."

Mr. John Philbin, Director of Financial Services for the Archdiocese, pointed out that "the Archdiocese remains in a stronger fund position than two years ago but lost a significant portion of the improvement reflected in 1983." The shift, according to Philbin, was due to three factors: the general downward swing of the market which affected archdiocesan investment income; a "sharp rise" in property insurance claims within an "essentially self-insured program"; and an increase in total expenses that surpassed the continuing increase in archdiocesan income.

In specific terms, the Archdiocesan Financial Report showed a Fund Balance decrease of \$20.9 million between June, 1983 and June, 1984. This decline in fiscal 1984 contrasts with a Fund Balance increase of \$66.5 million reported for fiscal 1983 (June, 1982-June, 1983).

These figures and the Archdiocesan Annual Report itself encompass all parishes and parochial schools of the Archdiocese, Catholic Charities,

Catholic Cemeteries, the Archdiocesan Pastoral Center, and all other "entities under the direct control of the Archbishop of Chicago."

Investment income proved a key factor in the Archdiocese's financial picture for fiscal 1984. "The generally downward trend of the market," Philbin said "caused a sharp decline" in the value of archdiocesan stock holdings. He added, however, that the decision taken last year to transfer "a substantial portion of the archdiocesan portfolio from stocks to fixed income investments resulted in...an approximate 33 % increase in investment earnings." Archdiocesan investment income for 1984 was \$16.1 million, compared to \$12 million in 1983.

Drawing on this increased income, Philbin noted, were "unexpectedly high property insurance claims in (the Archdiocese's) essentially self-insured program." Claims in the second half of fiscal 1984 more than doubled over the first half of the year. To improve financial planning for the future, Philbin indicated that the Archdiocese is reviewing its insurance programs and undertaking an analysis of property insurance needs and claims.

The third factor affecting the Archdiocese's current financial picture is the balance of income and expenses. With the comment that "this is something every wage-earner will understand," Philbin pointed out that while archdiocesan revenues have increased in almost every category, expenses have risen even faster. Total archdiocesan revenues for 1984 grew by \$17.7 million or 5.5 % while total expenses rose \$26.1 million or 8.5 %. "That kind of imbalance isn't a comforting financial forecast," Philbin admitted.

The Archdiocesan Financial Report included and reflected the financial picture offered by parishes; by the Archdiocesan Pastoral Center, site of archdiocesan administrative services; and by Catholic Charities, the Archdiocese's major social service agency.

Parish collections and tuition grew by almost 6 %, but parish-related expenses increased by almost 7.5 %. Special grants to what Philbin described as "high mission, low income" parishes and schools of the Archdiocese amounted to \$6.4 million in fiscal 1984, an increase of 16 % over the previous year.

The Archdiocesan Pastoral Center continues to function at a loss, Philbin said, but he "1984 loss was reduced by 33 % or approximately \$1 million." This reduction is significant, according to Philbin, because at the same time services and programs were expanded.

Catholic Charities' income increased by \$2.7 million; but reflecting increased demands on private sector charitable organizations, costs for continuing and expanded services rose by \$7.9 million.

The Archdiocesan Financial Report is audited and certified by Touche Ross and Company in accord with accepted auditing standards. The report was also reviewed, in accord with the new Code of Canon Law, by the Finance Council of the Archdiocese of Chicago. The Chicago Catholic newspaper of the Archdiocese, will carry the Summary Statement in its March 1 edition. A copy of the full report will also be sent to each parish.

The Archdiocese of Chicago serves 2.4 million Catholics in 44 parishes and 371 parochial schools in Cook and Lake Counties.

courses will start the week of April 8, 1985 at two DAD locations:

Copernicus Center for the Elderly and Disabled 3160 N. Milwaukee Avenue

Southwest Multipurpose Center 6117 S. Kedzie Avenue

Persons interested must pre-register no later than April 1st by calling 782-1367. A registration fee of \$15.00 includes a text and all course material.

During the six two-hour sessions, participants will learn

how to design an effective exercise program, manage pain, use medication effectively, cope with special problems and work with health care professionals.

Looking Ahead

by Dr. George S. Benson President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

ON WHAT TO DO

Over the past two centuries the historians have warned us of the fate of previous democratic societies. Interesting, but does this have any relevance to us today? Is there a relationship between our worsening national budget/deficit situation and our changed philosophy of government? We think there is a direct relationship!

When this nation was founded, and for a century and a half after, our people believed that personal well-being was a matter of individual responsibility. But beginning with the New Deal, and accelerating with the advent of the so-called Great Society, our people began to believe their welfare was the responsibility of "government."

Our long-time very good friend, Dr. Hans Sennholz, chairman of the Department of Economics at Grove City College, summarized the condition which exists today in his monograph, *Inflation, or Gold Standard*:

"Even the noblest politicians and civil servants can no longer be expected to resist the public clamor for social benefits and welfare. The political pressure that is brought to bear on democratic governments is rooted in the popular ideology of government welfare and economic redistribution. It inevitably leads to a large number of spending programs that place heavy burdens on the public treasury.

"By popular demand, weak administrations seeking to prolong their power embark upon massive spending and inflating in order to build a 'new society' or provide a 'better deal.' The people are convinced that government spending can give them full employment, pro-

sperity, and economic growth.

"When the results fall far short of expectations, new programs are demanded and more government spending is initiated. When social and economic conditions grow even worse, the disappointments breed more radicalism, cynicism, nihilism, and above all, bitter social and economic conflict. And all along, the enormous increase of taxes, chronic budget deficits and rampant inflation."

We are not here simply wringing hands in despair. Rather, we are looking realistically at conditions which exist, conditions which, if not corrected, will lead to the destruction of this Republic. Treasury Secretary Donald Regan recently stated, "The economy of the country is almost as important as our defense against outside enemies, and with these huge deficits we could be in danger of losing our economy."

But what to do? We think there is but one answer: There must be a significant change in the attitude of the American people, and through them of the Congress, as to the proper purpose of government! In his recent "swan song" as he left the House of Representatives, Congressman Ron Paul said:

"Most importantly, a new attitude about the role of government is necessary if we expect to solve our problems. As long as we, as a nation, accept the notion that government is the ultimate provider and world policeman, implementing the elusive concept of liberty will be impossible..."

"The strict limitation of government power imposed by the Constitution must be respected. We must accept the principle that Government's function is not to regulate and plan the economy, protect us from ourselves, arbitrarily attempt to make us better people, or police the world by interfering in the internal affairs of other nations. Its proper function in a free society is to protect liberty and provide for a common defense. When that proper role is assumed, our problems will vanish."

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM

at Our Lady Of the Mont in Cicero, Ill.

(2414, S. 61st Ave.)

LEARN HOW TO EFFECTIVELY CONTROL ARTHRITIS

Six two-hour courses on Arthritis Self-Help will be cosponsored by the Department on Aging and Disability (DAD) and the Arthritis Foundation, Illinois Chapter, according to William E. Rodak, Deputy Commissioner on Aging. The